

GASTRONOMÍA

El club Millésime organiza un ágape de lujo para 600 invitados en la República Dominicana

Caribe con sabor español

CRISTINA JOLONCH
Cap Cana. Enviada especial

No era necesario ser un gastrónomo para darse cuenta de que algo sabroso se cocía en el avión que salió de Barajas el miércoles con destino a Santo Domingo. Se pudo intuir a la hora de la merienda, cuando algún viajero astuto substituyó la bollería que servían las azafatas en la clase turista por unas lonchas de ibérico que había escondido en su equipaje de mano. O asomando la nariz tras la cortinilla que protege de la envidia a los pasajeros con asiento confortable. Ahí estaban el marqués de Grifón, embajador de grandes aceites, la familia Morán —maestros de la fabada— y algunos de sus colegas cocineros, como Quique Dacosta, Jordi Roca o Mario Sandoval.

Antes que ellos había desem-

barcado en la antigua La Española un cargamento de 7.500 kilos con lo mejor de la despensa ibérica: jamones, quesos, aceites, vinos y también fabes, perdices y hasta 110 cochinillos. El suculento flete pasó de largo por las numerosas chabolas que rodean la capital dominicana y siguió rumbo al hotel Sanctuary, en el lujoso complejo turístico Cap Cana. Allí esperaban las provisiones el chef Paco Roncero y el jefe de sala Paco Patón, encargados de controlar todos los detalles para la cena que se celebró anoche, organizada por Millésime.

El término francés que distingue los caldos de las mejores añadas, aquellas que sólo se producen de vez en cuando, da nombre a un exclusivo club español que nació hace poco más de un año con la finalidad de ofrecer eventos gastronómicos de alto nivel que permiten a las empresas asociadas agasajar a sus mejores

Cocineros españoles, con Ferran Adrià en el centro, en el encuentro de Millésime en Cap Cana

clientes con experiencias culinarias especiales. No es fácil hacer regalos a quienes tienen de todo. Qué mejor, pues, que ofrecerles una muestra de la alta cocina que está de moda en todo el mundo.

Durante las dos cenas celebradas el viernes y sábado, los 600 vips elegidos pudieron probar los platos creados por los dos equipos de chefs que capitaneaban Paco Roncero y Joaquín de Felipe, de los restaurantes madrileños La Terraza del Casino y Europa Decó: la fabada que prepararon

Pedro y Marcos Morán, el arroz de Quique Dacosta, el dorado de Roncero, el carpaccio de pimientos de Enrique Martínez, el atún de Joaquín Felipe, la perdiz de Adolfo Muñoz, el cochinillo de Mario Sandoval y el postre homenaje de Jordi Roca, titulado *Viaje a República Dominicana*.

Además, se pasearon a sus anchas por los puestos habilitados para el aperitivo con degustación de productos españoles. Probar un gran ibérico de bellota siempre es un placer, pero llevarse a

la boca las finas lonchas extraídas por Florencio Sanchidrián, espíritu de torero y virtuoso en el corte de jamón, es algo más.

Los comensales, a los que también se permitió asistir a las ponencias que los cocineros impartieron de jueves a sábado, pudieron charlar con Ferran Adrià, que viajó para recibir el premio al cocinero más influyente de la historia. Los organizadores del evento sabían que una vez más el superchef se iba a convertir en el rey de la fiesta.

BARCELONA 87.7 FM	CIURDA 90.1 FM	LAGASCA 92.2 FM	TELEPA 93.3 FM	CATALUNYA CENTRAL 91.1 FM	AK ZELANDIA 92.5 FM	EL CARRAS 94.1 FM	TERRES DE L'EUBRE 91.9 FM	LIBRE 92.5 FM	CASTELL VARD 94.8 FM	OSMA 91.2 FM	BARCELONA 93.2 FM	BARCELONA 93.7 FM	PERDANYA 92.7 FM	LA SEU D'URGELL 92.9 FM	SORT 90.1 FM	TREMP 98.8 FM	ADROGA 94.8 FM
----------------------	-------------------	--------------------	-------------------	------------------------------	------------------------	----------------------	------------------------------	------------------	-------------------------	-----------------	----------------------	----------------------	---------------------	----------------------------	-----------------	------------------	-------------------

www.rac1.cat/elmon

Divendres 13, 'El món' en directe des de la Seu d'Urgell

US HI
ESPEREM!

Jordi Basté
El món a RAC1

En directe des de la Sala Sant Domènec
al costat del Parador de la Seu d'Urgell.
De 8 a 12 h

Ajuntament de
la Seu d'Urgell

www.turismeseu.com

Amb la col·laboració de:

Noves freqüències del Pirineu
LA SEU D'URGELL 92.9 FM
SORT 90.1 FM
Pròximament!
TREMP 98.8 FM

RAC1
TOTS SOM 1

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

8/IV/2009

ACTIVITATS LÚDIQUES I ESPORTIVES PER A TOTES LES EDATS

'Nits al Palau', a la Seu d'Urgell

Sota el nom *Nits al Palau* comença a la Seu una iniciativa que pretén ser una alternativa a l'oci nocturn, de caire lúdic i obert, a partir dels 12 anys d'edat. L'objectiu és obrir el Pavelló d'Esports a tots els ciutadans oferint una varietat d'activitats esportives i lúdiques diverses perquè puguin fer-ne ús de manera gratuïta. Es pretén donar a conèixer la instal·lació a la ciutadania i les activitats es duren a terme en tots els espais d'aquest equipament.

Un altre dels objectius és ampliar l'oferta sense lligams d'hores ni obligacions, tot donant un

caire festiu a l'esport. En algunes activitats és necessària la inscripció prèvia, mentre que en d'altres són de participació immediata. La iniciativa també implica les entitats i clubs esportius de la ciutat.

El programa *Nits al Palau* comprèn quatre jornades temàtiques. La primera comença avui amb el tema *Dona i esport*, coincidint amb el Dia de la Dona. Es podran provar diferents activitats com ara vòlei, bàdminton, aeròbic o dansa.

►► Avui, de 18.00 a 22.00 hores, al Palau d'Esports de la Seu d'Urgell. Informació: Tel. 0034 973 350 010

►► Un partit de bàsquet, al pavelló allurgetellenc.

SEGRE (DG ENDA)

7/IV/2009

≤10.00

► LA SEU D'URGELL. C. CIVIC EL PASSEIG

'La cadireta de la reina'

Sandra March disfressa una sèrie de cadires com si fossin dones, en un homenatge al que és femení en to irònic, per reflexionar sobre els estereotips associats a les dones.

L'ajuntament torna a posar pilones per adaptar el centre de la Seu d'Urgell als vianants

REDACCIÓ
La Seu d'Urgell

Amb l'objectiu d'adaptar per als vianants part del centre històric de la Seu d'Urgell, la regidoria de Via Pública de l'ajuntament de la capital alturgellenca tornarà a posar en funcionament, a partir del dia 16 de març, les pilones autòmàtiques ja existents a les entrades dels carrers dels Canonjges, Lluís de Sabater, Sant Agustí i la plaça del Carme, així com també la nova pilona per accedir al carrer de Sant Josep de Calassanc. La instal·lació de la nova i

l'adaptació de les altres al sistema informàtic ha anat a càrrec de l'empresa Gest-Control per un import de 35.000 euros.

Les pilones van acompanyades per senyals de direcció prohibida a tots els carrers que connecten amb les vies afectades i d'un senyal de dos llums als mateixos accessos, que indicaran amb el llum vermell que la pilona està aixecada i amb el llum verd que està abaixada.

L'operativa de funcionament d'aquest sistema de regulació del trànsit rodat permetrà que els vehicles de càrrega i descàrrega pu-

Un carrer del centre de la Seu.

guin entrar i sortir lliurement d'aquests carrers i plaça de 7 a 11 del matí. Passada aquesta franja horària, només els veïns propietaris o llogaters de garatges disposaran d'una targeta que els permetrà l'accés.

09/03/09
Diana d'ANDORRA

EXPOSICIONS

**La Seu acull una mostra
sobre els Mossos**

M. S. | LA SEU D'URGELL

■ Fins al 15 de març es pot visitar a la plaça de les Monges de la Seu d'Urgell l'exposició *Mossos d'Esquadra, professionals al teu costat*, una mostra itinerant que explica la història del cos. L'exposició, que commemora els 25 anys de l'inici del desplegament, ocupa una vela de 100 metres quadrats dividida en àmbits temàtics que repassen des del antecedents fins a les seves competències actuals.

07/03/09
regió 7

ICV de la Seu proposa que comenci el nou institut abans de tenir l'edifici

► Demanen que les classes s'iniciïn el curs vinent al centre cultural les Monges per oxigenar el Joan Brudieu

M. S. | LA SEU D'URGELL

■ El grup municipal d'ICV a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell ha proposat a l'equip de govern i a la resta de forces municipals que es comencin ja l'any acadèmic vinent els cursos al nou institut de la ciutat.

La formació ecosocialista ha proposat que les classes comencin d'una manera provisional aprofitant les instal·lacions de l'edifici de les Monges mentre durin les obres de l'edifici que ha d'acollir definitivament el segon institut de la capital de l'Alt Urgell. Aquest edifici s'ha d'aixecar a l'entrada de la ciutat per llevant i es preveu que no s'hagi acabat abans de dos anys. Des d'ICV han recordat que l'institut Joan Brudieu de la Seu és actualment el més gran de les comarques de Lleida i que en ciutats similars, com ara Mollerussa, Tàrraga i Balaguer, tenen dos o fins i tot tres instituts. En canvi, el de la Seu està massificat i des de fa molts cursos acull més alumnes dels que hauria d'assumir per les instal·lacions que té.

Els responsables d'ICV han avan-

Sol Gasch i Josep Maria Carles exposen la proposta

cat que ja han mantingut contactes amb representants del departament d'Ensenyament de la Generalitat a fi i efecte que es pugui començar aquest nou centre i que els pares que hi estiguin interessats

puguin fer les preinscripcions el mes de març. L'institut de la Seu rep alumnes no tan sols de l'Alt Urgell, sinó també de poblacions ja pertanyents a la Cerdanya, com ara Martinet i Lles.

09103109 regió 7

El Consorci Alt Urgell-Cerdanya presenta el programa Leader a les comarques

La xerrada serveix per donar a conèixer les característiques del programa europeu.

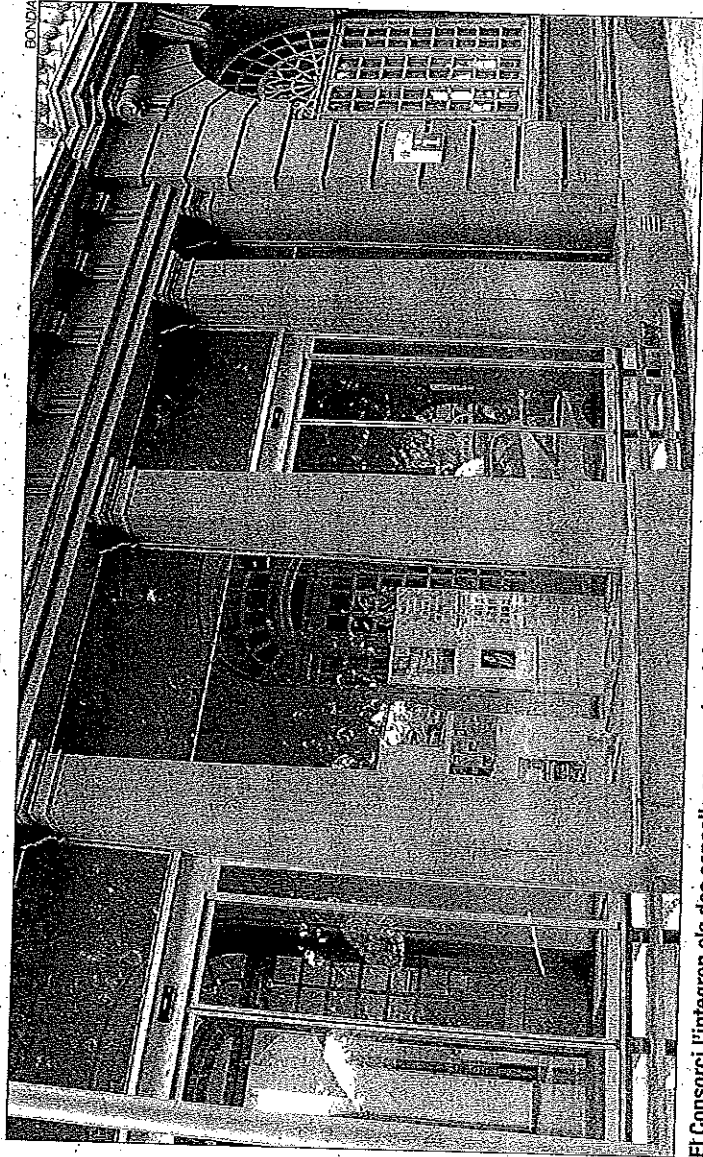
REDACCIÓ/ANA
LA SEU D'URGELL

El Consorci Alt Urgell Cerdanya (CAUC) iniciarà demà el cicle de presentacions del nou programa Leader a les dues comarques. A les 20.30 hores tindrà lloc al Consell Comarcal de l'Alt Urgell un acte informatiu. Hi intervindrà el president del CAUC, Jesús Fierro, i els tècnics del consorci.

La xerrada servirà per donar a conèixer les característiques del programa Leader a totes les persones que puguin estar interessades a presentar-hi els seus projectes.

Dijous vinent, 12 de març, les 20.30 hores, la presentació es farà a ca Les Monges, a Bellver de Cerdanya, i posteriorment se'n programarà una altra a Oliana.

Aquest és el tercer cop que l'Alt Urgell participa en un programa Leader. La primera vegada va ser amb el Leader 2, entre els anys 1995 i 2000, que va englobar els municipis de la part centre i sud de la comarca, els més afectats aleshores

El Consorci l'integren els dos consells comarcals, així com els ajuntaments de la Seu, Oliana i Bellver de Cerdanya.

per la construcció del pantà de Rialb i per la crisi de la factoria Taurus. Posteriorment, entre els anys 2002 i 2006, l'anomenat Leader Plus es va estendre a la totalitat de la comarca. En canvi, aquest serà el primer Leader per a la Cerdanya, tot i que només beneficiarà els mu-

nicipis que pertanyen a la demarcació de Lleida.

El nou Leader serà gestionat pel Consorci Alt Urgell-Cerdanya, el grup d'acció local del qual formen part els dos consells comarcals, els ajuntaments de la Seu d'Urgell, Oliana i Bellver de Cerdanya i

les associacions empresarials i hoteleres més representatives del territori.

La setmana passada, el CAUC va aprovar els criteris que regiran l'atorgament de les subvencions d'acord amb els paràmetres establerts per la Unió Europea. ■

09/03/09

Bon dia

L'Alt Urgell-Cerdanya presenta el Leader

● S'han previst sessions informatives a la Seu, Bellver i Oliana

|| IGNASI CERVERA
LA SEU D'URGELL

El Consorci Alt Urgell-Cerdanya inicia demà el cicle de presentacions del nou programa Leader a totes dues comarques. L'acte informatiu tindrà lloc les 21.30 hores al Consell

Comarcal de l'Alt Urgell. Hi intervin-
drà el president del CAUC, Jesús Fierro, i els tècnics del consorci.

La xerrada servirà per donar a conèixer les característiques del programa Leader a totes aquelles persones que puguin estar interessades a presentar-hi els seus projectes. Aquest és el tercer cop que l'Alt Urgell participa en un programa Leader.

La primera vegada va ser amb el

Leader 2, entre els anys 1995 i 2000, que va abraçar els municipis de la part centre i sud de la comarca, els més afectats aleshores per la construcció del pantà de Rialb i per la crisi de la factoria Tauris. Posteriorment, entre els anys 2002 i 2006, l'anomenat Leader Plus es va estendre a la totalitat de la comarca. En canvi, aquest serà el primer Leader per a la Cerdanya, tot i que només beneficiarà els municipis que perta-

nyen a la demarcació de Lleida.

El nou Leader serà gestionat pel CAUC, del qual formen part els dos consells comarcals, els ajuntaments de la Seu, Oliana i Bellver i les associacions empresarials i hoteleres més representatives del territori. La setmana passada, el consorci va aprovar els criteris que regiran l'atorgament de les subvencions d'acord amb els paràmetres establerts per la Unió Europea.

04/10/09 El Periòdic d'ANDORRA

XERRADES INFORMATIVES

El Consorci Alt Urgell Cerdanya presenta el nou programa Leader

El Consorci Alt Urgell Cerdanya (CAUC) iniciarà dimarts vinent el cicle de presentacions del nou programa Leader de la Unió Europea, pensat per al desenvolupament de les zones rurals, a les dues comarques. Així, el Consell Comarcal de l'Alt Urgell acollirà dimarts una xerrada a càrrec del president del CAUC, Jesús Fierro, i tècnics del consorci, per fer conèixer les característiques del programa a les persones interessades a presentar-hi projectes. Més endavant es faran trobades a Bellver i Oliana.

07/10/09 diari
d'ANDORRA

Alcaldessa a l'Alt Urgell

Vidal i Valls són actualment les úniques dones al capdavant d'ajuntaments de la comarca. El pes de la tradició encara provoca reticències en alguns municipis petits

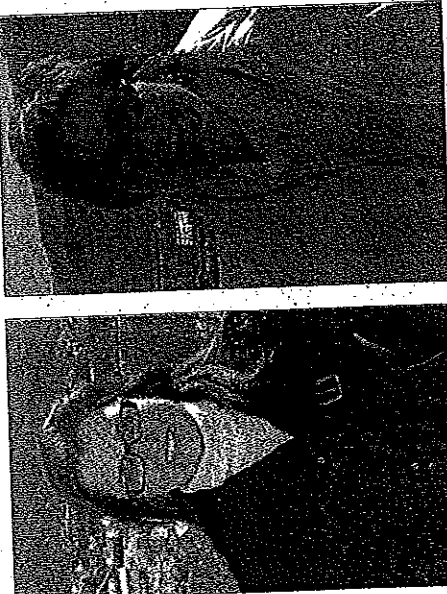
IGNASI CERVERA
LA SEU D'URGELL

La paritat política que se sol reivindicar en un dia com avui encara és lluny a les comarques de l'Alt Pirineu. Si més no pel que fa a la màxima representació municipal: les alcaldies. La tradició continua pesant molt; sobretot als municipis amb menys habitants, on el predomini numèric dels alcaldes sobre les alcaldesses és manifest.

A l'Alt Urgell, aquesta tendència només té dues excepcions. Dolors Vidal (PSC-Progress) i Carme Valls (independent) són les úniques dones presents al Consell d'Alcaldes. Totes dues -que coincideixen a dir que mantenen una bona relació- es van estrenar ara farà dos anys, al capdavant dels ajuntaments de les Valls d'Agullar i de Josa i Tuixén, respectivament.

Preguntada sobre el pes de la tradició, Vidal confirma que per a molta gent no és cap tòpic: «A l'Alt Urgell i al Pirineu encara és difícil arribar a alguns àmbits sept donat, i encara més a alcaldessa». Considera que aquesta percepció «es manté sobretot en la gent gran, perquè de partida et veuen com si no tinguessis la capacitat per estar al capdavant del municipi». Vi-

DAUS CERVERA

►► Alcaldesses i dones ► Vidal i Valls, fotografiades a Castelfort, clivdres.

«aquestes reticències, cosa que en el cas del meu equip de govern és més difícil perquè resulta que el seu lloc també l'ocupa una dona».

Valls es mostra més optimista: assegura que a Josa i Tuixén no ha de tancar cap obstacle pel fer de ser la primera alcaldessa de la història del municipi. «Si més no, no m'ho han dit directament». A banda de l'estruc-

ta activitat política, en molts d'aquests casos cal afegir-hi un dels termes més de moda els darrers anys: el que es coneix tècnicament com a conciliació de la vida laboral i familiar. I Vidal reconeix: «És difícil; no és impossible, però costosa i cal tenir el suport del teu entorn». Té un fill de curta edat i, a més a més, és al capdavant de l'empresa familiar, Casa Bernadí. Sobre aquest darrer punt, no es queixa: «Per sort, tinc molt suport per part del meu marit per compaginar-ho tot, tant en compte que de vegades has d'assistir a actes públics els dies festius i hi ha gent que això no ho entén».

Valls és mare de tres fills i més: tra de zona escolar rural, per la qual cosa ha de fer classe tant a Tuixén com a Gósol i Salda. Tot i això, treballa a mitja jornada, cosa que li ha permès adaptar-se millor a l'alcaldia. Amb tot, confessa: «He

notat el canvi; les hores que m'ocupa sempre van en detriment d'alguna cosa». Per això, també agraïx el suport de la família: «Comprenen que quan em vaig proposar posar-me al capdavant de l'Ajuntament va ser perquè veia el municipi estancat i tenia ganes d'ajudar-hi», conclou.

*redaccio@andorra.elperiodico.com

08/03/04
el periodico
d'ANDORRA

Surt a informació pública la reforma de la C-14 entre Nargó i Organyà

● El tràmit inclou la variant del municipi nargoní, per a la qual s'estudien tres opcions

IGNASI CERVERA*
LA SEU D'URGELL

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) va publicar ahir l'anunci pel qual el Departament de Política Territorial i Obres Públiques (DPTOP) sotmet a informació pública l'estudi informatiu i l'estudi d'impacte ambiental el tram de la carretera C-14 entre Coll de Nargó i Organyà.

El tràmit inclou la variant pel municipi nargoní, que ha d'evitar el trànsit per dins de la vila i afavorir la fluïdesa, atès que actualment hi

circulen una mitjana de 7.500 vehicles diaris. Els estudis que ara se sotmeten a informació pública analitzen tres opcions de traçat: dues per l'est del poble de Coll de Nargó i una per l'oest. L'alternativa que Política Territorial considera més adient passa per l'est i és la més separada del nucli urbà. Té una longitud de quatre quilòmetres i està formada per dos carrils de 3,5 metres d'amplada cadascun i dos vorals d'1,5 metres. Per facilitar les connexions amb el nucli urbà i amb les carreteres de l'entorn, la variant disposaria de dos enllaços.

El traçat s'inicia sobre l'actual C-14 al sud de Coll de Nargó, un cop passat el pont dels Raïers, i se'n separa en direcció nord-est. A 750 metres del punt inicial, es preveu un enllaç a diferent nivell, format per una rotonda aixecada respecte al tronc de

la variant. Aquest enllaç permetria connectar la variant amb el sud del nucli urbà i amb la carretera L-511 (cap al Coll de Boixols) per mitjà d'un tram de nova construcció amb 1,1 quilòmetres de longitud.

Un dels punts més conflictius del projecte és l'entorn de la cua del pantà d'Oliana, on els veïns de Coll de Nargó han demanat que es minimitzi l'impacte paisatgístic que pot provocar el vial. En aquest tram, la proposta del DPTOP planteja un viaducte de 316 metres de longitud i 11 d'amplada. A la zona de Pujol, d'altra banda, es preveu un túnel de 331 metres. A continuació d'aquest túnel, la variant travessa el riu Segre amb un nou viaducte, de 316 metres de llargària.

Al nord de Coll de Nargó es construirà el segon enllaç previst, format per una rotonda inferior que faci-

tarà els moviments amb l'actual C-14 (cap al nucli urbà i cap a Organyà) i la carretera L-401 (cap a Sant Llorenç de Morunys). La connexió amb l'L-401 s'efectuarà mitjançant un viaducte de 124 metres sobre el Segre, que substituirà l'actual pont d'Espia.

LA INVERSIÓ // Les obres comportaran una inversió de gairebé 52 milions d'euros i han de ser la continuació de la millora que es va iniciar l'any 2003 en el tram entre Oliana i Coll de Nargó. Actualment també estan en tràmit les variants d'Organyà, Oliana i Ponts. L'objectiu a mitjà termini és modernitzar la via fins a Adràll, on enllaça amb l'Eix Pirinenc (N-260). La C-14 comença a Salou i connecta la Costa Daurada amb el Pirineu. ■

*redaccio@andorra.elperiodico.com

07/03/09
el periodico
d'ANDORRA

La variant de la C-14 a Coll de Nargó entra en la fase d'informació pública

El nou traçat tindrà 4 quilòmetres i suposa una inversió de 52 milions d'euros

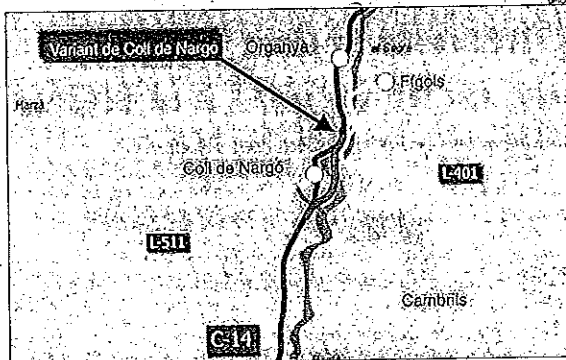
COLL DE NARGÓ

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) va publicar divendres l'anunci d'informació pública dels estudis informatius i d'impacte ambiental de la variant de la C-14 al seu pas per Coll de Nargó. Aquesta actuació s'emmarca en el condicionament global de la C-14 entre Ponts i Adrell, inclòs en el segon pla d'obres viàries que desplegarà la Generalitat.

La variant de Coll de Nargó projectada té una longitud de 4 quilòmetres i discorre per l'est del nucli urbà, segons el traçat considerat més òptim. La construcció de la variant comporta una inversió estimada en prop de 52 milions d'euros.

La C-14 és un dels eixos de comunicació de la xarxa bàsica de carreteres de Catalunya, que constitueix l'acces als Pirineus des de la Costa Daurada. S'inicia a Salou i després de travessar la demarcació de Tarragona, arriba a la de Lleida i discorre per Tàrraga, Artesa de Segre, Ponts, Orlana, Coll de Nargó i Organyà i finalitza a Adrell, prop de la Seu d'Urgell.

El condicionament global del tram de la C-14 des de Ponts fins a Adrell està inclòs en el segon Pla d'obres viàries que impulsa la Generalitat. En el marc d'aquesta actuació, el DPTOP té en fase d'estudi d'alternatives les variants d'Organyà i de Ponts, i la millora del tram corresponent al conjunt de Trespunts i, pròximament, iniciarà el procés d'informació pública de la variant d'Orlana.

El plaçol de la futura variant.

El DOGC va publicar divendres l'anunci pel qual el DPTOP sotmet a informació pública l'estudi informatiu i l'estudi d'impacte ambiental de la variant d'Organyà. La variant permetrà evitar el trànsit de pas per l'actual travessera i, d'aquesta manera, millorar la mobilitat i la seguretat viària a l'interior de la població, així com afavorir la fluidesa de la circulació a la C-14. Actualment, circulen diàriament per la travessera de la C-14 una mitjana de 7.500 vehicles.

Els estudis que ara se sotmeten a informació pública analitzen tres opcions de traçat, dues per l'est i una per l'oest de la població d'Organyà. L'alternativa considerada més adient discorre per l'est i és la més separada del nucli urbà. Té una longitud de 4

quilòmetres i està formada per dos carrils de circulació de 3,5 metres d'amplada i dos vorals d'1,5 metres d'amplada. Per facilitar les connexions amb el nucli urbà i amb les carreteres de l'entorn, la variant compta amb dos enllaços en el recorregut.

El traçat s'inicia sobre l'actual C-14, al sud d'Organyà, un cop passat el pont dels Ralers, i se'n separa en direcció nord-est. A 750 metres del punt inicial, es preveu un enllaç a diferent nivell, format per una rotonda aixecada respecte del tronç de la variant. Aquest enllaç permet connectar la variant amb el sud del nucli urbà d'Organyà i amb la carretera L-511 (cap al coll de Bórbols) amb un tram de nova construcció.

El vial connecta també amb

l'actual C-14 primer i amb l'L-511 després, amb dues rotondes. La variant travessa posteriorment la cua del pantà d'Orlana amb un viaducte de 316 metres de longitud i 11 d'amplada. A la zona de Pujol es preveu un túnel de 331 metres. A continuació d'aquest túnel, la variant travessa el riu Segre amb un nou viaducte de 316 metres de longitud.

Al nord de Coll de Nargó es construeix el segon enllaç previst, format per una rotonda inferior, que facilitarà els moviments amb l'actual C-14 (cap al nucli urbà i Organyà) i l'L-401 (cap a Sant Llorenç de Morunys). La connexió amb l'L-401 es farà amb un viaducte de 124 metres sobre el Segre, que substituirà l'actual pont d'Espia.

09/103/09

Bon dia

PIRENEU | OBRES PÚBLIQUES

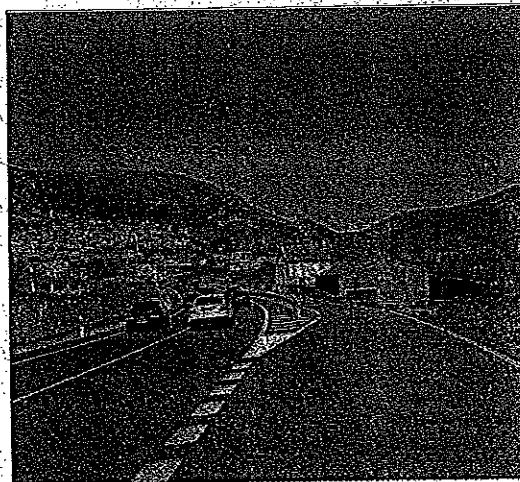
La variant de la C-14 entre Coll de Nargó i Organyà inclourà un túnel i tres nous viaductes

CYNTHIA SANS
Coll de Nargó

El departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya acaba de posar a informació pública l'estudi informatiu i d'impacte ambiental de la variant entre Coll de Nargó i Organyà, a la carretera C-14. El projecte, sobre el qual ara els ajuntaments podran presentar al·legacions, preveu la millora general de la via al llarg de poc més de 4 quilòmetres, amb la construcció d'un túnel de 331 metres i de tres viaductes.

L'alcalde de Coll de Nargó, Benito Fitó, va explicar ahir que "en termes generals el traçat que proposa el govern s'adapta a les nostres peticions", de manera que "si presentem alguna al·legació serà mínima". D'altra banda, l'alcalde d'Organyà, Antoni Fiol, va dir que el seu ajuntament no presentarà al·legacions, ja que "les peticions que afecten el terme municipal han estat reflectides al projecte".

La variant permetrà evitar el trànsit de pas per l'actual travessera d'Organyà i millorar la mobilitat i la seguretat viària a l'interior de la població.

La zona del riu Salient, on començarà el nou traçat.

09/103/09 Diari d'ANDORRA

La variante de la C-14 en Coll de Nargó sale a exposición pública

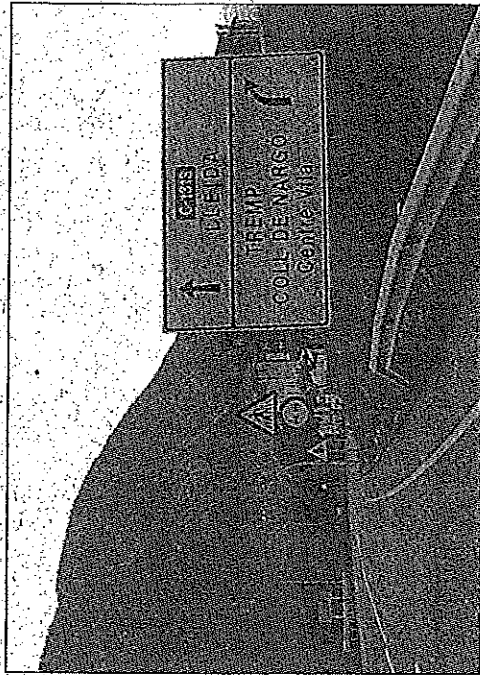
LLEIDA L.M.

El *Diari Oficial de la Generalitat* publicó ayer el anuncio de información pública de los estudios informativo y de impacto ambiental de la variante de la C-14 a su paso por Coll de Nargó. Esta actuación se enmarca en el acondicionamiento global de la C-14 entre Ponts y Adraill, incluido en el segundo plano de ejes viarios que desplegará la Generalitat.

La variante de Coll de Nargó proyectada tiene una longitud de cuatro kilómetros y

discurre por el este del núcleo urbano. La construcción de la variante comporta una inversión estimada en cerca de 52 millones de euros.

La C-14 es uno de los ejes de comunicación de la red básica de carreteras de Catalunya que constituye el acceso al Pirineo desde la Costa Dorada. Se inicia en Salou y, tras cruzar la demarcación de Tarragona, llega a la de Lleida y discurre por Tarrega, Artesa de Segre, Ponts, Oliana, Coll de Nargó y Organyà y finaliza en Adraill, cerca de la Seu

L.M.

La C-14 va de Salou a Adraill y cruza Coll de Nargó

d'Urgell. El acondicionamiento global del tramo de la C-14 desde Ponts hasta Adraill está incluido en el segundo Plan de ejes viarios que impulsa la Generalitat. En el marco de esta actuación, el DPTOP tiene en fase de estudio de alegaciones las varian-

tes de Organyà y de Ponts y próximamente iniciará el proceso de información pública de la variante de Oliana. La variante permitirá evitar el tráfico por la actual travesía y, de esta manera, mejorar la movilidad y seguridad viaria en la población.

07/03/04

la muntanya

**Primers tràmits de la
variant de Coll de Nargó.**

[COLL DE NARGÓ] La conselleria de Política Territorial ha tret a informació pública l'estudi informatiu i d'impacte ambiental de la variant de Coll de Nargó. La nova via, d'uns quatre quilòmetres, tindrà un túnel de 311 metres i tres viaductes. Per la seua part, l'alcalde, Benito Fité, va manifestar que "el traçat s'adequa a les nostres peticions", informa C. Sans. D'altra banda, l'ajuntament de Tremp va informar ahir que havia posat a disposició dels veïns el projecte de la variant de la localitat.

07/03/09

scure

Càritas busca a l'Alt Urgell voluntaris per a la gent gran

ACN | LA SEU D'URGELL

■ La delegació de Càritas de l'Alt Urgell s'ha proposat executar un programa pioner en la diòcesi urgellenca de captació i formació de voluntariat per tal de trobar joves que s'involucrin en l'acompanyament a les persones més grans. Així ho ha anunciat aquesta setmana el director parroquial de Càritas a la Seu d'Urgell, Lluís Antón Nodar,

que ha descrit la realitat social de la comarca com «una població cada cop més envellida, disseminada i allunyada del nucli, jovent que no s'implica en part perquè es veu obligat a marxar a estudiar a fora, i una societat marcada per un individualisme molt materialitzat». La formació inclourà l'atenció a malalties de llarga durada.

08/03/09
pelle 7

LITERATURA ► NOVETATS EDITORIALS

Domenjó aposta per l'anàlisi i Obiols, pel testimoni del Pirineu

► 'Pensar el Pirineu' recull una selecció d'articles apareguts a EL PERIÒDIC

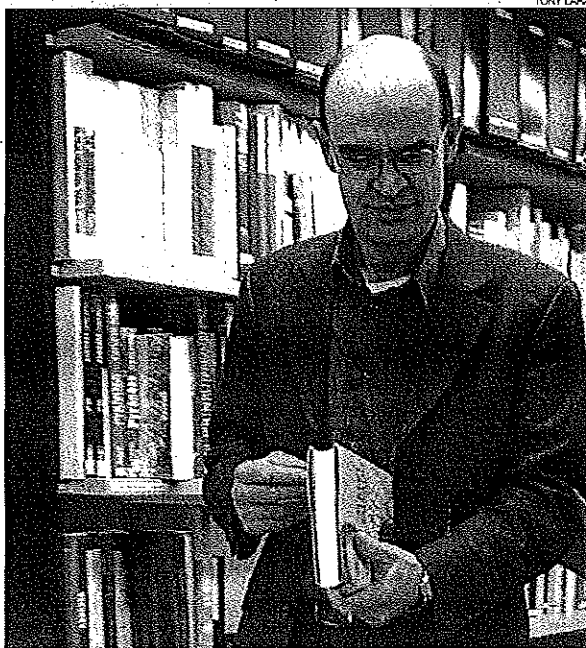
► 'La Gramola' posa punt i final a un recorregut que ha durat 22 anys

ROSER PORTA*
ESCALDES-ENGORDANY

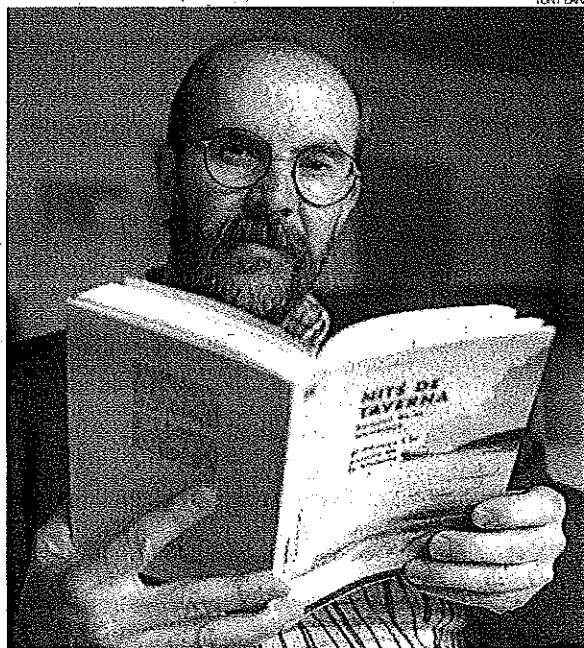
Probablement no podrien escriure d'una altra cosa. No ho han fet mai, ni segurament tinguin ganes ni voluntat de fer-ho. Isidre Domenjó i Joan Obiols exerceixen des de fa anys d'escriptors del Pirineu i aquest Sant Jordi tombaran a ser protagonistes amb dues novetats que presentaran conjuntament pocs dies abans del dia del llibre: *Pensar el Pirineu*, un assaig periodístic, i *La Gramola*, un recull antropològic vertebrat per un fil conductor literari i que és el vuitè volum de la col·lecció *El Pirineu i la poesia de la història*.

Domenjó ha apostat per una selecció d'articles apareguts entre el 2002 i el 2007 a les pàgines d'opinió d'*EL PERIÒDIC D'ANDORRA* i que tenen «plena vigència» perquè són sobre temes que encara estan oberts i són ben presents en la vida de la gent de l'Alt Urgell, Andorra i el Pirineu en general. *Pensar el Pirineu*, editat per Saldria edicions de la Seu d'Urgell, recull 55 articles i un pròleg d'un altra autoritat en matèria pirinenca i també col·laborador a les pàgines d'*EL PERIÒDIC*: l'economista, exalcalde i polític d'Iniciativa-Elis Verds, Amadeu Gallart.

«Buscant un article publicat feia temps, vaig començar a rellegir-ne alguns i em vaig adonar que no havien perdut actualitat, que continuaven sent reflexions que podríem fer-nos avui mateix», explica Domenjó. «La depuració de les aigües, l'aeroport d'Andorra i els Pirineus, la situació dels treballadors transfronterers, la vegueria... són temes que es repeteixen cíclicament, temes sorprenentment actuals», continua. Per això, tot i no haver pensat mai en publicar articles, va donar

► L'escriptor i tècnic de Cultura al Consell Comarcal, Isidre Domenjó.

► Joan Obiols, historiadur i escriptor especialista en el Pirineu.

la visió

FALTA DE 'LOBBYS' DE PRESSIÓ, SOLITUD I DESORIENTACIÓ

► Domenjó es mostra crític respecte a la situació del Pirineu i no només amb l'oblit de les Institucions barcelonines, sinó també amb el territori, que considera faltat d'esperit crític i reivindicatiu. «Em preocupa que el Pirineu no tingui un teixit social que el reivindicui, lobbies que en altres llocs demanen coses i fan pressió, cambres de comerç i entitats de l'estil. No hi ha èmpenta per unir-se i reivindicar que ens escoltin, tal com han fet, per exemple, la gent de les terres de l'Ebre».

► Domenjó adreça *Pensar el Pirineu* a un públic molt ampli però especialment a «la gent, nascuda aquí o no, per a la qual el territori on viu té un significat,

gent que sent el territori com a part de la seva essència vital».

► Després de 22 anys recorrent l'Alt Pirineu i la Vall d'Aran, Joan Obiols conclou: «El Pirineu ja ha liquidat del tot la cultura tradicional, ha decantat tots els seus passos cap al turisme, sense voler definir quin model de turisme vol. Veig un Pirineu desorientat».

► Per damunt de tot destaca: «Bosses immenses de solitud en tot el Pirineu a més de molts desequilibris. Al costat d'una Vall de Boí molt potent, trobes una Vall de Manyanet que és el desert total». L'historiadur no és gaire optimista: «No veig projectes sòlids de desenvolupament».

se de la unitat del conjunt.

Pensar el Pirineu comença amb un article ja revelador de la filosofia de l'autor: *El Pirineu no és Vaquèira*. «Sempre he volgut explicar el Pirineu real, donar una visió lluny dels tòpics i de les idees concebudes des de lluny», comenta Domenjó, que treballa com a tècnic de Cultura al Consell Comarcal de l'Alt Urgell.

LITERATURA I HISTÒRIA // Amb *La Gramola*, Joan Obiols posa punt i final a un recorregut per 575 pobles del Pirineu durant 22 anys, que ja han donat fins ara set volums (l'últim, *La Cucota*) i que encara es completarà amb un llibre dedicat només a la Seu d'Urgell i Castellet i amb *Viatge universal pel Pirineu*, un recull d'anècdotes i curiositats que entronquen personatges molt coneguts (des de Bécquer a Gaspar de Portolà) amb pobles d'aquest territori.

«Si a *La Cucota* utilitzava el fons gastronòmic, a *La Gramola* he optat per la música en honor del meu fill i proposo un recorregut per pobles de l'Alt Pirineu i Aran en els qual van aparèixer corrandes», explica

Obiols, llicenciat en història i professor a l'Escola de capacitació agrària. Per explicar els pobles del seu llarg recorregut Obiols crea un fil argumental «molt prim».

Aquest cop ha triat una conversa d'un home de 91 anys que explica el Pirineu a un estudiant d'una república caucàsica, Kabardino Balkària. Un estudiant que fa un estudi universitari i que a les tardes va a la taverna d'Esquenall, on coneix les cançons i les històries. Kabardino Balkària és una república autònoma real (forma part de Rússia) i Esquenall és el poble de ficció, l'escenari mític, que Obiols va inventar per a la seva col·lecció.

Obiols deixa constància d'un Pirineu que ja ha desaparegut, o que està a punt a punt de fer-ho i que ha «liquidat» la cultura tradicional. El primer poble que va visitar va ser Als d'Isil, i sobre l'evolució de la col·lecció dedicada a fixar aquest recorregut assenyala: «Al principi donava molt pes al camp llegendari però a poc a poc ha anat perdent importància en els llibres».

*rporta@andorra.elperiodico.com

Ausàs lliura a municipis de l'Alt Urgell i la Cerdanya dues llevaneu

● Els vehicles també són compatibles amb altres necessitats dels consistoris.

● El conseller destaca la inversió destinada a les comarques de muntanya

EL PERIÒDIC
LA SEU D'URGELL

El conseller de Governació, Jordi Ausàs, va entregar dissabte dos vehicles llevaneu a la Vansa i Fòrnols i Josa (Alt Urgell), i un altre per a Ger i Meranges (Cerdanya), que permetran la millora de la comunicació entre els municipis petits i mitjans en casos de nevades i gelades intenses.

Ausàs va destacar la inversió total del pla, que consta d'1,8 milions d'euros amb el lliurament en total d'11 màquines a municipis muntanyencs des de final de l'any passat, ja que «les comarques de muntanya són clau per al model de país vertebrat que el Govern vol». Governació va obrir una convocatòria per adquirir màquines llevaneu i la forta demanda de sol·licituds va fer que s'aproves l'adquisició de dos vehicles més.

Ausàs va manifestar que aquesta actuació suposa «una millora per als ajuntaments més petits i amb pocs recursos». De les 43 sol·licituds pre-

sentades, el Departament de Governació va prioritzar l'agrupació de municipis propers i compatibles territorialment amb l'ús dels llevaneu, així com l'ús mancomunat dels vehicles i l'adjudicació a ens supramunicipals o comarcals.

Els ens als quals s'ha atorgat vehicle llevaneu en aquesta convocatòria són el Consell Comarcal del Pallars Sobirà i del Pallars Jussà; la mancomunitat de municipis de la Vall de Camprodon (Ripollès); l'Ajuntament de Gisclareny, en conveni amb Saldes; Castellar de n'Hug i Guardiola de Berguedà; l'Ajuntament de la Coma i la Pedra, en conveni amb els municipis de Guixers i Noya (Solsonès); els ajuntaments de les Valls de Valira (amb l'EMD de Bescarà) i Estamariu; els ajuntaments de Montellà i Martinet i Pont de Bar; l'Ajuntament Montferrer i Castellbò; Prullans i Bellver de Cerdanya; Ger i Meranges; i la Vansa i Fòrnols i Josa i Tuixén.

Els vehicles també són compatibles amb altres complementos que

► El conseller Ausàs, a la cabina de la màquina, dissabte a Josa:

permeten fer treballs de grua, desbrossadora, pala, retropala i escombria, entre d'altres.

Amb aquesta convocatòria, el departament amplia la que es va fer l'any 2005, ja que s'ha obert també a les comarques de la Garrotxa, el Berguedà i el Solsonès. En l'anterior

convocatòria, dotada amb 1,6 milions d'euros, es van adjudicar deu llevaneu per a les comarques de l'Alt Ribagorça, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, l'Alt Urgell, la Cerdanya i el Ripollès, considerades com a les més afectades per la neu. ■

*redaccio@andorra.elperiodico.com

09/03/09 el periodico d'ANDORRA

PIRINEU | OBRES PÚBLIQUES

El conseller de Governació culmina el procés d'entrega de les màquines llevaneu

CYNTHIA SANS
La Seu d'Urgell

El Conseller de Governació, Jordi Ausàs, va entregar divendres passat les darreres dues màquines llevaneu que el departament ha adquirit aquest any. La primera va ser lliurada als municipis de Ger i Meranges, a la Cerdanya, i la segona als de la Vansa, Fòrnols, Josa i Tuixén, a l'Alt Urgell.

El departament de Governació i Administracions Públiques ha invertit un total de 1,8 milions d'euros en l'adquisició

d'onze noves màquines amb l'objectiu de solucionar els problemes d'accés i circulació dels petits municipis de muntanya.

En aquest sentit, Jordi Ausàs va destacar, durant l'entrega, la importància de la inversió per a la millora de les comunicacions dels municipis petits i mitjans i va afegir que «les comarques de muntanya són claus per al model de país vertebrat que volem».

Amb aquest nou lliurament, el departament de Governació i Administracions Públiques completa i amplia la que es va fer l'any 2005.

09/03/09
diari d'ANDORRA

8103109
segue

Entrega de màquines llevaneu a l'Alt Urgell

[TUIXÉN] El conseller de Governació, Jordi Ausàs, va entregar ahir les dos últimes màquines llevaneu destinades a les comarques de muntanya. La primera, als municipis de Ger i Meranges, a la Cerdanya, i la segona, als de la Vansa i Fómols i Josa i Tuixén, a l'Alt Urgell. El Govern ha invertit 1,8 milions d'euros en la compra d'11 màquines noves.

EQUIPAMENTS

Ausàs entrega una llevaneu a la Vansa

MIQUEL SPA | LA VANSÀ I FÓRNOLS

■ El conseller de Governació, Jordi Ausàs, serà avui a la Vansa i Fórnsols per entregar un nou vehicle llevaneu a aquest municipi i al de Josa i Tuixén. En l'acte, que es farà a la una del migdia a Sorribes, assistiran el coordinador territorial del departament a l'Alt Pirineu i Aran, Josep Ardanuy; l'alcalde de la Vansa i Fórnsols, Josep Xavier Camps, i l'alcalde de Josa i Tuixén, Maria Carme Valls.

07103109
h09167

Una veïna de Castellbò fa un curs de reciclatge a Bòsnia

M. S. I CASTELLBÒ

■ La veïna de Castellbò Montse Fruitós és a Sarajevo per desenvolupar-hi des de demà i fins al dia 24 d'abril el projecte «La creativitat ecològica: reciclar, transformar i jugar». El projecte, que ha estat subvencionat pel departament de Cooperació del ministeri d'Afers Exteriors d'Andorra, consisteix a ensenyar a un grup de 20 dones

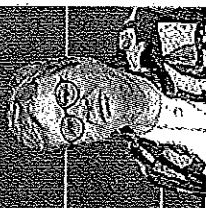
que han patit violència de gènere tècniques de creativitat artística a partir de material reciclat. L'objectiu és que després aquestes alumnes es convertixin en professors i estenguin els coneixements a la població de Bòsnia. La primera fase del curs, que consistirà de cinc hores diàries, farà èmfasi en la conscienciació vers les noves polítiques de reutilització.

08/03/09

7 de febrer

La finestra oberta

SOL GASCH

Amb rostre de dona

Un any més, commemorem demà diumenge, 8 de març, el Dia Internacional de la Dona. Aquest any marcat està per una crisi econòmica, que cal recor-

dar que té el seu origen en la filosofia dels neocons americans i que en el nostre cas té característiques pròpies per la feblesa del mercat laboral, amb precarietat i salaris baixos, i amb un creixement centrat en la construcció i en l'especulació immobiliària.

A casa nostra darrerament s'han fet passos per avançar cap a una societat més justa i equitativa pel que fa al gènere de les persones, vull dir per garantir els drets de les dones. Avui en el món laboral les discriminacions directes contra les dones, entre cometes, han desaparegut; ténim indicadors positius de la integració de les dones en el mercat de treball, o l'augment del nivell d'estudis de les dones; també ens cal afegir-hi que l'arribada massiva d'immigrants, que fan els treballs més

precaris, han desplaçat el col·lectiu de dones del darrer esglaó de l'escala del món del treball.

Avui moltes dones es dediquen a tenir cura dels altres, tant de persones petites com de grans, un treball que no es veu, i a vegades no es paga, però que és imprescindible a la comunitat. Les condicions de desigualtat respecte als homes les trobem en les pitjors condicions de treball i amb salaris més baixos. Encara hi ha diferències salarials entre els dos sexes. A Catalunya, els homes cobren el 29,27% més de sou que les dones. La precarietat també afecta les prestacions socials, i les dones ténen menys i pitjors prestacions d'atur, tant en durada com en quantitat rebuda.

Segons les dades, les dones aturades que estan cobertes per algun ti-

NOE

07103104 el perioduc d'ANDORRA

pus de prestació d'atur només representa el 24% del total; quant a la jubilació, tenen pitjors condicions. És especialment molt preocupant el col·lectiu de dones més vulnerables a la situació portada per la crisi, les dones joves que no poden accedir a un lloc de treball, les dones grans amb molts pocs diners, les dones del món rural, les dones monomarentals, les dones emigrants, les dones prostitutes... Malgrat aquesta realitat, arreu de Catalunya i del món se celebren actes de reivindicacions, carregats d'una espurna d'esperança en un esdevenidor en què ja no ens calgui celebrar cap diada especial per la dona, perquè ella mateixa com a persona tindrà els mateixos drets i deures que l'home. ■

Historiadora.

redaccio@andorra.elperiodico.com

SEGNE

8/III/2009

El Sedis Mauseu acaricia la permanència a l'EBA al derrotar el Navàs

El Sedis Mauseu és cada vegada més a prop d'aconseguir la permanència a la Lliga EBA, en la temporada del seu debut, després de guanyar ahir el Club Bàsquet Navàs (90-

67). Els de Carles de Bofarull van dominar durant tot el partit els barcelonins, als quals atrapen ara a la classificació. Els lleidatans tenen un balanç de 12 victòries i 10 derrotes i

miren de retèl a la zona alta de la taula.

Per la seua part, el Cosehisa Montsó va caure davant de l'Olesa, líder de la categoria, en un final ajustat (73-75).

El Periòdic D'ANDORRA

8/III/2009

Carles de Bofarull
Entrenador del Sedis Mauseu

El Mauseu té força opcions d'aconseguir la permanència en aquesta primera temporada a la Lliga EBA. Després de 22 jornades disputades i el triomf d'ahir, ja ha aconseguit 12 victòries importants.

Els esports d'associació, protagonistes a l'Alt Urgell

Futbol-7/Futbol Sala

La Seu d'Urgell

Els esports d'associació van ser protagonistes el cap de setmana passat al Consell Esportiu de l'Alt Urgell, dins dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya, amb la disputa de la primera trobada de futbol-7, amb lligues en la categoria benjamina i alevina, amb cinc equips en cadascuna, a banda de la promoció habitual dins de l'apartat dels pollets, amb més de 40 participants. Així mateix, també es va disputar la primera jornada benjamina i alevina femenina en futbol sala, amb dos partits en l'agenda que es van resoldre amb victòries del Pau Claris i l'Albert Vives.

També es va celebrar la primera jornada de la campanya de pesca a Alàs, amb 65 escolars en categoria benjamina i 52 en l'alevina. Finalment, al camp de golf d'Aravell va tindre lloc la segona fase d'observació, amb els 60 escolars seleccionats a la campanya d'iniciació, amb 580 esportistes.

Una classe sobre la pesca.

Classificacions

ALT URGELL

FUTBOL 7

BENJAMÍ MASCULÍ

La Salle-Pau Claris.....	4-0
Albert Vives A-La Salle B.....	4-1
Albert Vives B-La Salle A.....	0-11
Pau Claris-Albert Vives A.....	1-3
La Salle B-Albert Vives B.....	5-3

ALEVÍ MASCULÍ

La Salle-Pau Claris.....	1-3
Albert Vives A-Vedruna.....	12-0
Albert Vives B-La Salle.....	5-3
Pau Claris-Albert Vives A.....	1-2
Vedruna-Albert Vives B.....	3-4

FUTBOL SALA

BENJAMÍ FEMENÍ

Pau Claris-Albert Vives.....	4-0
------------------------------	-----

ALEVÍ FEMENÍ

La Salle-Albert Vives.....	1-12
----------------------------	------

07/03/09

Seu CE Sport Base

ENTITATS

Justo Molinero. El comunicador va ser ahir a la nit l'estrella de la Casa d'Andalusia p. 48

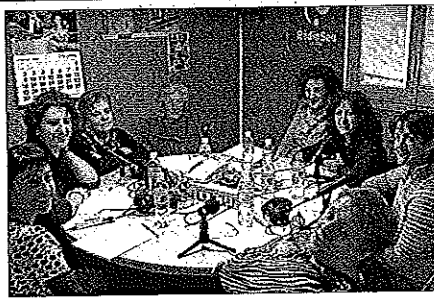
MÚSICA

Chris Simpson. El grup britànic Magna Carta posa un punt de folk al Cafè del Teatre p. 57

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA LES BORGES BLANQUES VA SER L'ESCENARI DE L'ACTE INSTITUCIONAL DEL GOVERN

Imatge del concert organitzat ahir al casal cultural d'Albatàrrec pel Dia de la Dona.

D'esquerra a dreta, les dones de la nova associació de Balàfia, les veïnes de la Seu que van participar en l'emissió de ràdio i l'acte institucional de les Borges.

Dones encara dependents

Un estudi constata que les dones del Segrià més grans de 45 anys depenen dels homes per desplaçar-se i també la seua escassa presència als ajuntaments

R. RÍOS

[ALBATÀRREC] Dependents dels homes per desplaçar-se, poc presents als òrgans de decisió dels ajuntaments i amb serioses dificultats per accedir al món laboral. Així són bona part de les dones de 45 anys en endavant que resideixen a la comarca del Segrià, segons ha constatat un estudi elaborat pel consell comarcal i que és la base sobre la qual s'assenta el pla d'Acció de Polítiques de Dones elaborat pel consell per al període 2009-2013. Un pla que va ser presentat ahir en un acte per commemorar el Dia de la Dona que se celebra avui i que va reunir un centenar de dones al casal cultural d'Albatàrrec, on també es va poder gaudir del concert de Lúcia Pujol i d'una exposició fotogràfica. "En la diagnosi (en què han participat gairebé 400 dones) hem detectat les man-

cances pròpies d'una zona rural, sobretot en el transport", va explicar Francesc Morrerres, vicepresident del consell comarcal i president de l'Àrea d'Acció Social del Segrià. En aquest sentit, l'estudi deixa clar que les dones més grans de 45 anys depenen dels homes per desplaçar-se, ja que moltes no tenen carnet de conduir i el transport amb Lleida té carències.

Un pla de 'rescat'

Per posar fi a aquestes mancances, el consell comarcal del Segrià ja té a punt el seu pla de polítiques d'igualtat. "El primer de tot és crear un consell consultiu de dones per avaluar el desenvolupament del pla i si es corregeixen les mancances", va assegurar Morrerres.

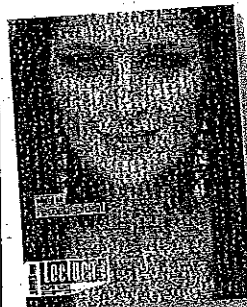
Així mateix, entre les accions previstes hi ha millorar l'accés de la dona als òrgans de decisió

dels consistoris. "S'ha de tirar endavant amb la participació de les dones", va concloure Morrerres.

Per la seua part, la resta de comarques lleidatanes van continuar commemorant ahir el Dia de la Dona. És el cas de les Borges Blanques, a les Garrigues, escenari de l'acte institucional del Govern en què va participar el delegat a Lleida, Miquel Pueyo, que va alertar de les possibles conseqüències de la crisi en l'aplicació de les polítiques d'igualtat de gènere.

A la Seu d'Urgell, les dones van ser protagonistes a l'emissió municipal, en què es va emetre un debat amb representants d'associacions de dones de l'Alt Urgell. A la ciutat de Lleida, a Balàfia, les dones del barri han celebrat el seu dia amb la creació d'una entitat, Dona Balàfia Associació.

AGENDA PER AVUI

'Lectura' de dones. El suplement *Lectura* que s'entrega avui amb SEGRE ofereix un reportatge històric sobre la incorporació de la dona al món laboral.

Manifest a Lleida

■ 18.00 h: Acte institucional a la plaça 8 de Març amb la lectura del manifest del Dia Internacional de la Dona Treballadora.

Gastronomia a Sort

■ 11.30 h: L'associació de dones de Sort organitza una degustació al carrer Major.

Llibres a Vinaixa

■ 13.00 h: Al Casal Blanco, presentació del llibre *Història d'una cuinera, memòries de Maria Badià*, de Carme Martí.

Poesia a Mollerussa

■ 18.00 h: El teatre de l'Amistat serà l'escenari d'*Una mirada amb Maria Mercè Marçal*, a càrrec de Dolors Sistac.

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

Les dones
no podem
abaixar la
guàrdiaMERCÈ RIVADULLA
KV

Què passa quan la feina és escassa com succeeix en aquests moments de crisi global? Podem considerar les dones que el que durant tants anys i de forma tan penosa hem guanyat ho mantindrem i per sempre? Personalment, crec que sí, que el camí que fa anys vàrem encetar és irreversible. Els intents, però, comencen a aflorar i és per aquest motiu que no podem abaixar la guàrdia.

Sense anar més lluny, l'informe de l'eurodiputat d'ICV, Ratll Romeva, ha hagut d'aturar els intents del Partit Popular europeu de restablir la divisió de les tasques entre dones i homes, que relegava les dones a la cura dels fills i l'atenció de la llar, en considerar la feina domèstica com a laboral a temps complet. És evident que aquesta proposta constituïa una trampa mortal per al desenvolupament personal i professional de les dones.

En aquests moments de dificultats per a moltes famílies, correspon als sindicats i a l'Administració laboral vetllar perquè no siguin els col·lectius més vulnerables —entre els quals es troben les dones— els que en surtin més perjudicats d'aquesta crisi, de la qual comencem a conèixer les causes però ignorem, encara, la seva resolució.

La igualtat
d'oportunitats
més necessària
que maiPILAR NADAL REIMAT
Directora dels DT de Treball

El Govern de la Generalitat de Catalunya, mitjançant l'impuls de la consellera de Treball, Maria Serna, considera la igualtat d'oportunitats en el món laboral un eix fonamental en la seva política. En èpoques de crisi no podem oblidar el 50% de la població, les dones.

Tot i que per primera vegada l'atur masculí és superior al femení, respon al fet que els sectors que s'han vist més afectats inicialment han estat els masculinitzats, per exemple la construcció.

A la província de Lleida només un 54,2% de dones en edat laboral estan en actiu, pateixen més contractació temporal; accedeixen en uns percentatges molt inferiors a llocs de direcció; i, a més, en els àmbits laborals on hi ha una major presència de Jones es troben poc reconegudes socialment.

El potencial de les dones no es pot desaproveitar, la seva visió i manera de fer poden ajudar a donar una millor resposta a la situació econòmica actual.

Es per això que creiem fermament que cal continuar impul-

sant i consolidant programes i accions per afavorir el canvi cultural i de valors vers la igualtat d'oportunitats, així com eliminar els obstacles que encara impedeixen a les dones una igualtat real d'oportunitats en el món laboral.

Sense collons
no hi ha
paradís?GLÒRIA FARRÉ
Subdirectora de SEGRE

En una carta al director, es reprovava la desfilada de Custo Dalmau en un claustre "concebut com un espai d'oració" i sobretot que un dels models hi anés ensenyant la cigala. Aquella titolada al vent, mostrada al públic i als fotògrafs amb premeditació o per descuit del seu propietari, atenen les exigències de la moda, que dicta unes bragues abismals que deixen escapar alegrement el seu contingut, havia escandalitzat aquella lectora, que exigia més respecte als recintes sagrats.

Reconeixent la part de raó que l'assisteix des d'una òptica estrictament pietosa, s'escauria potser tractar de justificar el noi de la cigala rebel, donant per suposada la involuntarietat d'una exhibició certament qualificable d'irreverent, així com desdramatitzar la denunciada intromissió carnal enmig de pedres venerables: un bon paquet és també obra del Creador. I quin obra, de vegades! Algunes arriben a percebre-la com un tastet anticipat del Paradís...

M'he tornat una depravada? No. És obscè? Potser sí. És de mal gust? Jo crec que sí, però no deixa de ser només que el fragment d'un article d'opinió molt ben escrit, tot s'ha de dir, publicat en aquest mateix diari, encara que t'inejia, ja que els termes que fan referència al cos de la dona i al seu vestuari són canviats per altres de masculins, tots perfectament reflectits al diccionari, i ja sé que en conjunt dona una visió del tot inversemblant. Quan va sortir, amb el televisiu títol de *Sense popes no hi ha paradís*, no hi va haver cap queixa i ningú no es va escandalitzar. I és que, per desgràcia, estem acostumats, i acostumades, i immunitzats, i immunitzades, que es tracti massa sovint el cos de la dona com un simple objecte que pot donar plaer, com a mínim visual. Jo no m'imagino ni la Carme Vidal, ni la Marta Albó, ni tan sols la Pilar Rahola explicant-se d'aquesta manera ni amb tanta assiduïtat sobre una temàtica concreta. Suposo que l'autor de l'article no estarà gaires dies per provar que estic equivocada i em donarà mostres dels excessos de les columnistes, però no és el tema. Només vull dir que discrepo quan es parla d'assolir la igualtat —igualtat de què i per a què? Per poder escriure articles d'aquesta mena sense ser titllada d'obscena? No, gràcies. El que reclamem són els meus drets, els mateixos que ha de tenir tothom, i, sobretot, respecte, molt més respecte.

ENTREVISTES

“Les pageses no
som visibles”

Assegura que pel fet de ser dona ha trobat més inconvenients en la seua vida professional

Maribel Esqué

PAGESA I COTITULAR D'UNA EXPLOTACIÓ
AGRICOLA A GUARDIA-SI-VEYES

R. RÍOS

[GUARDIA-SI-VEYES] Maribel Esqué només tenia 22 anys quan, per amor, va deixar la feina de perruquera a Barcelona per dedicar-se al món del camp en un petit municipi de la Segarra. Des de llavors, dedica la seua vida als animals i no es penedeix de res. De fet, avui ja és cotitular de la seua explotació agrària. Com es va decidir a convertir-se en tota una agricultora i ramadera? Em vaig casar amb l'hereu d'una explotació agrària i vaig decidir implicar-me'n hi per complet. No m'ho hauria imaginat mai, però ara m'encanta la meua feina i no la canviaria per res. Quina és la situació actual de la dona en l'agricultura? Les dones pageses estem molt poc reconegudes perquè som in-

visibles. No surten a les estadístiques. S'ha avançat, però falta molt per fer i espero que el decret del Govern sobre cotitularitat de les explotacions agràries sigui un revulsiu.

Vostè és cotitular. Què ha suposat en la seua vida al camp? Em sento més visible. I això que no ha sigut gens fàcil arribar fins aquí, perquè pel fet de ser dona he trobat inconvenients, encara que no dificultats.

És dur ser dona en un món d'homes com el seu?

La veritat és que no considero que treballi en un món d'homes, tot i que sí que és cert que sóc l'única dona en els cursos que faig i que es refereixen als alumnes en masculí.

Què significa per a vostè el Dia de la Dona Treballadora?

Sincerament no m'agrada perquè vol dir que no tenim igualtat. Espero que arribi el dia en què no hàgim de celebrar-lo perquè voldrà dir que homes i dones som iguals.

“Prime
professioLes dones representen
de Mossos a Lleida

Anna Guitart

RESPONSABLE DE L'ÀREA BÀSICA POLICIAL
SEGARRA-GARRIGUES-PLA D'URGELL

M. MAS

[LLEIDA] Anna Guitart, cap de l'ABP Segarra-Garrigues-Pla d'Urgell afronta un nou repte des de fa uns mesos, compaginar la seua recent maternitat amb aquest càrrec que exerceix des de mitjans d'octubre. S'ha convertit, amb 36 anys, en la primera dona al capdavant d'una àrea policial dels Mossos després de 13 anys de carrera professional. Ha renunciat a alguna cosa per arribar a ocupar el càrrec? Fins ara, que he sigut mare, no he tingut gaires lligaments familiars i això també m'ha ajudat a preparar-me per arribar a ser inspectora. He planificat la maternitat en el moment que he considerat més oportú. No volia que els meus fills patissin la meua mobilitat.

Els homes
que volem

BEA OBIS I AGUILAR

Regidora de CIU a l'Ajuntament de Lleida

Respecte de la condició de dona i home, hi ha el convenciment generalitzat que l'home que col·labora en les tasques domèstiques, que ajuda en el dia a dia de la formació i l'educació dels fills i filles, el que respecta professionalment sense entrar en qüestions de gènere, és un calces. Doncs la gran majoria de dones treballadores no compartim aquesta afirmació.

Des que les dones ens hem anat incorporant al món laboral no volem canviar rols, volem compartir-los. Les dones assumim les feines de casa i volem com-

partir-les amb els homes. És qüestió de compartir, de valorar les capacitats de cada membre de la parella i repartir responsabilitats.

Que el teu marit o parella valori la teua reunió igual que les seves vol dir que entén que deixar la teua feina per recollir la criatura té les mateixes connotacions que si la deixés ell. Això és coresponsabilitat.

I aquesta coresponsabilitat a la parella també cal consolidar-la a la família. Els fills i filles que veuen i viuen aquesta coresponsabilitat a casa i a fora ben segur que col·laboren en les tasques domèstiques i a més a més ho fan de bon grat.

Les dones volem aquesta coresponsabilitat en la nostra feina i en el desenvolupament del dia a dia, tant familiar com professional. No són utopies, això ja està passant i nosaltres volem aquests homes.

Per una igualtat
plena

DOLORS LÓPEZ

Presidenta del PP de Lleida

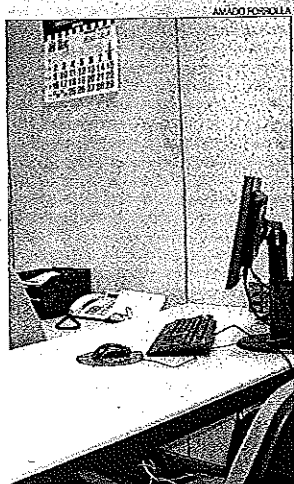
El Dia Internacional de la Dona Treballadora commemora la lluita per la participació en igualtat amb l'home en la societat. Ha passat un segle des d'aquell fatídic 8 de març de 1908, i el cert és que el paper de la dona en la societat actual no té res a veure amb el que tenien en aquell moment. Però alguna cosa deu passar quan encara hem de celebrar aquest dia.

Legalment hi ha una igualtat efectiva, fins i tot en alguns casos, una discriminació positiva, com en les llistes electorals que obliguen a una representació equilibrada entre homes i dones, que no compar-

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

er és la onalitat

el 20% de la plantilla
ies van obrint camí

Com afronta aquesta responsabilitat en un sector en què predominen els homes?

Sempre he demanat la igualtat d'oportunitats en un moment en què el cos ha tingut un creixement ràpid i he pogut aprofitar aquesta oportunitat. De tota manera, he hagut de demostrar els meus coneixements i aptituds en diverses proves.

Pensa que les dones poden aportar coses diferents que els homes en els Mossos?

Les dones, que representem el 20% de la plantilla, podem aportar-hi un punt de vista diferent i es pot complementar amb els homes. Tot i així, penso que darrer d'una professió hi ha un professional, indistintament del gènere.

Com creu que la veu la gent del carrer?

Depèn de l'ambient, ja que en ciutats més grans és més comú trobar dones policies amb càrrec. Només falta que vagin acostumant-s'hi.

"Hem de ser superdones"

Té por que s'aprofiti la crisi per retallar els drets aconseguits

Trini Busqueta

DEPENDENTIA

CRISTINA BERENGUE

[BELLPUIG] Trini Busqueta ha sigut mare fa cinc mesos i treballa amb el seu fill, ja que considera que així pot disfrutar més de la seua educació i li permet donar-li el pit. Considera que s'ha de continuar lluitant perquè es respectin els drets de les dones que tenen una jornada laboral tres vegades superior a la dels homes, ja que a més del treball remunera també fan les tasques de la casa.

Per què va decidir portar el seu fill al lloc de treball?

Primer es van complir dos premisses importants, que són que treballa a l'empresa familiar i que sóc autònoma. Per tant, la meua mare pot fer-se càrrec del meu fill quan atenc els clients. Puc estar així fins que tingui edat per anar

a l'escola i puc donar-li el pit i estar pendent d'atendre'l sense necessitat de portar-lo a una guarderia.

Què s'hauria de fer per aconseguir la igualtat entre homes i dones?

Haurien de respectar-se els nostres drets tenint en compte les nostres particularitats, com ara el període de la maternitat i l'atenció als fills. Fruit de la incorporació de la dona al món laboral ens hem convertit en la superdona, ja que a més de rendir com el que més a la feina també hem d'estar a casa.

Creu que ens pot afectar negativament la crisi?

Creo que sortirem més forts d'aquesta crisi, encara que hauré de lluitar perquè no ens retallin els drets que hem aconseguit, ja que estem entre els col·lectius més febles. En aquest sentit, tenim de dret a viure les diferents etapes de la vida sense haver de prescindir de la maternitat.

Plans d'igualtat a les empreses, el nou repte

ROSA PALAU

Secretària general de la UGT, Terres de Lleida

Enguany celebrem el Dia Internacional de la Dona Treballadora en un context de crisi econòmica. Però malgrat aquesta situació, des d'UGT fem una crida a continuar treballant per millorar les condicions laborals dels treballadors i treballadores, especialment les de les dones, ja que continuen sent el col·lectiu més fràgil juntament amb els joves.

El nostre sindicat considera urgent que s'apliquin mesures per combatre la crisi i es creï ocupació, però també volem avançar per aconseguir una societat més justa i igualitària, per exemple a través de la llei d'igualtat.

Aquesta llei estableix que solament les empreses amb més de 250 treballadors/res estaran obligades a implantar un pla d'igualtat per evitar discriminacions home-dona a les empreses.

Des d'UGT considerem que aquests plans són vitals pel desenvolupament de la societat i, per tant, defensem que també s'han d'introduir a les petites i mitjanes empreses.

Entre les firmes que s'han animat a desenvolupar-los a les nostres terres és remarcable el cas de Cebafruit, una firma hortofructícola de Vila-sana (Pla d'Urgell).

Des d'UGT esperem que en els propers mesos moltes empreses del territori segueixin aquest camí, ja que en aquests moments hem de lluitar més que mai per continuar endavant amb les reivindicacions cap a la igualtat.

Un altre 8 de Març!

ANNA MIRANDA I TORRES

Secretària d'Organització d'Unió a Lleida i diputada de CIU al Parlament de Catalunya

Aquest homenatge que dura un dia i la resta de l'any tot continua igual - és la prova més evident que encara les dones no hem assolit les nostres fites, malgrat que fa molts anys que treballem per aconseguir-les. Els drets de les dones formen part dels drets humans i encara que s'han realitzat avenços, la distància avui entre les expectatives generades i la realitat és molt gran. A tall d'exemple, en l'àmbit laboral hi ha una discriminació de caràcter vertical, en el sentit que les dones avancem més lentament en la promoció professional. I d'altra banda, hi ha una discriminació horitzontal, en forma d'una llista reduïda de sectors d'activitat i d'ocupacions on s'observa un elevat percentatge de dones.

Existeixen un seguit de reptes que cal assumir en els propers anys i en els quals ens hem d'implantar conjuntament homes i dones, associacions i institucions. Bàsicament, aquests reptes

es poden resumir en tres: el primer, assolir una plena coeducació de nois i noies, acceptant el compartiment de responsabilitats; el segon, excloure un conjunt de pràctiques discriminatòries que persisteixen al mercat laboral; i, per últim, lluitar contra les situacions de conflicte, violència i inestabilitat que reforcen l'opressió de la dona.

Els drets de les dones no poden avançar mentre no es garanteixi un entorn segur. La violència contra les dones és una greu xacra de la nostra societat, de la qual només coneixem la punta de l'iceberg. Les dades així ho corroboren, 121 persones van morir l'any 2008 víctimes de violència de gènere, de les quals 90 -el 74,4%- eren dones, i 15 menors d'edat. Malgrat que fa un any de l'aprovació de la llei de violència masclista, les dades de dones mortes a mans de les seves parelles s'han incrementat.

M'agradaria que d'aquí a poc les dones haguessim assolit la igualtat d'oportunitats real.

Per un país més modern, més paritari i més lliure!

MARGARIDA SERVETO I PUIG

Secretària de la Dona Federació d'Esquerra - Lleida

Aquest 8 de març se situa en el març d'una greu situació de crisi econòmica. Tot i que la crisi s'està alimentant de sectors altament masculinitzats com són la construcció i l'automoció, un dels seus efectes és la tendència a mantenir els llocs de treball ocupats per homes davant dels llocs ocupats per dones. A mesura que la crisi es fa més gran, les dones decideixen incorporar-se al mercat laboral i es converteixen en mà d'obra barata, amb contractes temporals i feines menys qualificades. Un altre efecte de la crisi és la minva de recursos en les despeses socials: recordem que des de l'Estat espanyol no arriben els recursos per fer front a les despeses que genera la llei de promoció de l'autonomia personal i l'atenció a les persones en situació de dependència.

Les dones d'Esquerra creiem que cal sensibilitzar els nostres empresaris sobre la no-discriminació, cal millorar els incentius per a la contractació de dones, cal modificar la contractació a temps parcial, millorant els drets dels treballadors, cal aplicar les bonificacions en la cotització a aquelles empreses que promoguin professionalment les dones i cal impulsar els projectes empresarials de les dones emprenedores, entre moltes altres iniciatives.

Perquè des d'Esquerra ens creiem el discurs de la igualtat entre sexes, reclamem avui allò que ens pertoca: unes polítiques socials dignes per a les quals necessitem un finançament just i una societat igualitària per a la qual necessitem mesures reals que minimitzin la crisi actual; la suma de tot plegat ens ha de fer a la vegada un país més modern, més paritari i també més lliure.

teixo, perquè jo com a dona em nego a tindre un càrrec per quota.

Aquesta igualtat legal no es correspon en moltes ocasions amb una igualtat real. Les lleis van per davant de la realitat social. I una de les discriminacions més difícils de combatre en aquest sentit és la coresponsabilitat per la cura dels fills, per la qual cosa és imprescindible la creació de més i millors infraestructures socials.

Segurament, les dones de fa un segle se sorprendrien molt favorablement amb la situació actual, però és clar que encara queda molt per arribar a la plena igualtat, i mentre continuem amb la celebració, tot esperant que es valori el treball de totes aquelles dones que habitualment, en diferents àmbits, participem en la construcció d'una societat més tolerant, menys violenta i amb millors condicions de vida per a tothom, dones i homes.

Per la igualtat al camp

MARIA ROVIRA I DURAN

Comissió Permanent Nacional de la Unió de Pagesos de Catalunya

"El treball de la dona sovint es considera com un recurs natural inesgotable que cal explotar."

Informe del Parlament Europeu. A6-0031/2008

Les mancances estructurals a les zones rurals es localitzen amb més intensitat en les dones. Així ho revela un informe del Parlament Europeu de l'any 2008, que també insta els estats a adoptar les mesures necessàries per garantir que els cònjuges col·laboradors puguin obtenir la

cobertura d'assistència sanitària o de pensions de jubilació. A l'Estat espanyol, únicament s'han aplicat mesures a Galícia i Castella-la Manxa. A Catalunya, fins ara, només hi ha hagut declaracions d'intencions per afavorir l'accés a la cotillaritat de les dones, però no s'ha impulsat cap mesura concreta.

És cert que en el Programa de Desenvolupament Rural (PDR) o en els programes LEADER es destaquen criteris d'atribució i prioritats que van destinats a dones. Tanmateix, són mesures molt minses per assolir la plena igualtat en termes de feina al camp perquè l'ocupació femenina és encara percebuda com una activitat complementària dins el context familiar. La igualtat de gènere en qualsevol tipus de relació continua sent una assignatura pendent que hem d'aprovar entre tots i totes.

El model escolar

NOMENAMENTS A DIT A ESCOLES I INSTITUTS

El creixent dèficit de candidats a director condicionen l'escola pública

Un 58% de les 431 places del curs 2008-2009 han estat cobertes a dit per falta de voluntaris

Tot Europa s'ha inclinat per professionalitzar la gestió dels centres excepte Espanya i Portugal

JORDI CASABELLA
BARCELONA

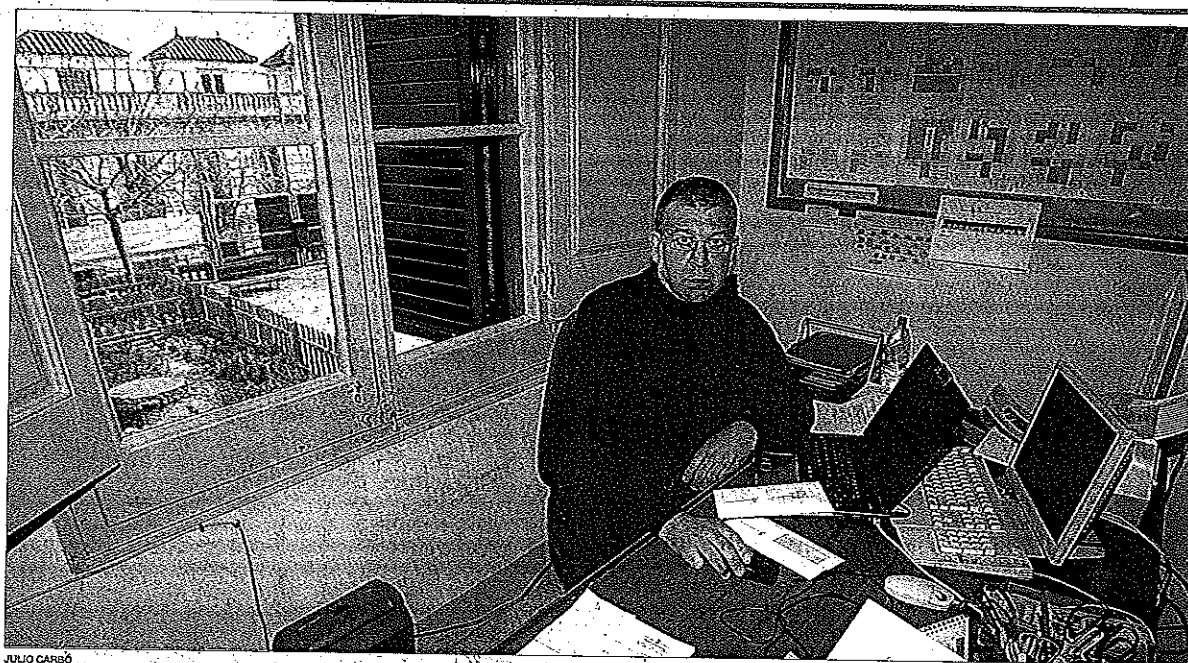
Ningú vol dirigir un centre públic escolar. La sequera de vocacions agafa, any rere any, proporcions més grans. Si el curs 2006-2007 no hi va haver candidats en un 43% de les escoles i instituts catalans que van haver de renovar la direcció, un any després el percentatge ja es va situar en el 52%. Però el desinterès per ocupar aquest càrrec ha anat progressivament en augment i el curs 2008-2009 un 58% de les 431 places vacants han quedat desertes, segons les últimes dades de la Conselleria d'Educació. Els serveis d'inspecció s'han vist obligats a designar a dit un director en 251 centres.

El panorama revesteix una especial gravetat si s'atén a la creixent importància que diferents estudis internacionals atribueixen al paper dels directors en la bona marxa dels centres. Els experts coincideixen en l'opinió que la seva contribució resulta decisiva per crear un clima i unes condicions que estimulin la tasca del professorat i el rendiment dels alumnes.

La deserció dels aspirants és més acusada a les escoles d'infantil i primària que als instituts. Només en 120 dels 316 col·legis en què s'havia de renovar la direcció a l'inici del present curs va sorgir algun candidat. El secretari de Polítiques Educatives de la conselleria, Francesc Colomé, atribueix el desinterès superior en aquest nivell al fet que existeix «més cultura assembleària i la figura del director es veu com més innecessària».

PLUS DE TREBALL // Les raons que expliquen l'escàs entusiasme que desperta aquest càrrec entre mestres i professors són múltiples. Colomé cita «l'escàs estímul econòmic» associat a l'exercici d'una funció que comporta un plus de treball organitzatiu. Un estudi recent de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), de la qual és autora la investigadora Beatriz Pont, sosté que a Espanya la diferència percentual entre els salaris màxims d'un director i un ensenyant se situa en un 18%. El treball indica que a Finlàndia es remuntra per sobre del 40% i que al Regne Unit s'acosta al 180%.

El secretari de Polítiques Educatives es refereix al caràcter temporal de la direcció com un altre dels in-

JULIO GARGO

UN DIRECTIU ES VA ANIMAR A REPETIR QUAN VA VEURE LA COMPOSICIÓ DEL CLAUSTR

El Masnou o l'escola Ocata del Masnou és un dels 120 centres públics d'infantil i primària, entre 316, que van haver de renovar la direcció a l'inici del curs 2008-2009 i que va comptar amb algun candidat al càrrec. El seu

nou director, Jordi Navarro, que va ocupar durant sis anys la direcció d'un altre centre públic de la població, argumenta que es va animar a tornar a presentar-se quan va arribar a la nova escola, un centre amb

menys de 200 alumnes, i va veure la composició del claustre de professors. «Es clar que al cap de dos anys te'l canvien i es fa irreconexible», postilla. La raó per la qual s'exerceix aquest càrrec no sol ser fàcil d'explicar.

«Falg de director perquè tinc un compromís amb el meu país», va dir un professor espanyol interrogat incessantment pels seus col·legues europeus que s'estranyaven de la seva afició per un lloc tan poc disputat. =

el canvi L'OPORTUNITAT DE LA LLEI

DIFÍCIL ENCAIX

El director de l'associació de directius Axià, Carles Mata, creu que la professionalització és irreversible i considera que hi ha un intent «tebi» en el projecte de llei d'educació de Catalunya (LEC) de fer-ho possible. «Crec que el conseller Maragall hi està disposat, però s'haurà de veure com queda», assenyalà. De totes maneres, Mata adverteix que la llei orgànica d'educació (LOE) no ha optat pel model de gestió professional i que si la LEC ho recull «s'hi haurà d'abocar molt oli per greixar l'encaix i evitar que grinyoli».

AUTORITAT PÚBLICA

El secretari de Polítiques Educatives, Francesc Colomé manté que la llei, com que donia més autonomia als centres, permetrà que les direccions guanyin poder de decisió. Afegint que adquiriran més fortalesa al reconèixer-los el paper d'autoritat pública, cosa reivindicada pels ensenyants per fer valer la funció directiva davant famílies i alumnes. Colomé afirma que malgrat el dèficit de candidats a càrrecs directius, els nous cursos de formació de directors han despertat un gran interès entre el col·lectiu docent.

gredients que desincentiven la presentació de candidatures. Prendre decisions, quan un ha estat impulsat al càrrec amb el beneplàcit del claustre de professors i «sap que tornarà a la base», explica, no resulta fàcil. Encara que les decisions siguin poques, perquè la quota d'autonomia de què disposa és tan diminuta, reconeix, que constreny enormement el seu poder.

TRACTE AMB LES FAMÍLIES // Colomé conclou que aquest tipus de condicions engreixen la concepció burocràtica que es té del càrrec i redueixen els nivells de compromís amb els pares i l'Administració. La complexitat que comporta el tracte amb les famílies «en una situació de canvi social» tampoc afavoreix l'aparició de candidatures.

El president de l'associació de directius de l'educació pública de Catalunya Axià, Carles Mata, és un ferm partidari de la professionalització de la direcció per acabar amb l'actual «desastre». Subratlla que tot Europa ha optat per confiar la gestió dels centres a docents que reben una formació per exercir com a directors, als quals se'ls confereix poder i se'ls reclama que rendixin comptes. Mentrestant, a Espanya i Portugal sobreviu un sistema de gestió «assembleari».

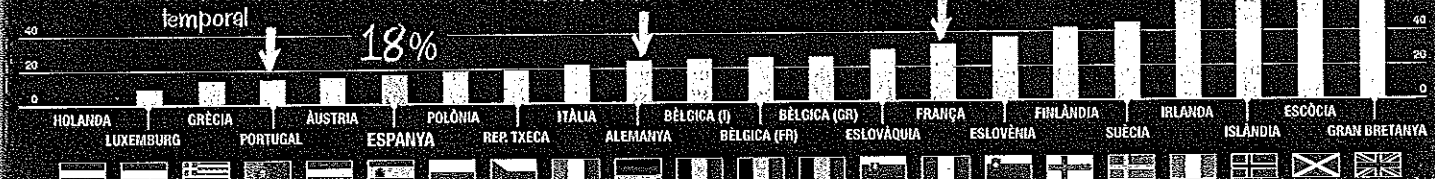
Aquest model «serveix als interessos de la majoria del claustre» però en canvi no resulta útil per «combatre les resistències als canvis organitzatius». Tampoc innova «mai», assegura Mata, en el sentit que no proposa solucions per fer front als problemes.

PORTUGAL
És l'únic país, juntament amb Espanya, on perviu un sistema en què el director és un docent del centre que desenvolupa el càrrec de manera temporal

ALEMANYA I FRANÇA

Existeix un cos de directors al qual s'accedeix per concurs oposició; el càrrec s'exerceix de manera vitalícia

GRAN BREITANYA
Un consell municipal de notables designa el director i aquest escull el professorat

Mata, que exerceix com a director de l'institut Salvador Espriu de Barcelona, es mostra molt crític amb el sistema de designació de directors de centre que regeix a Catalunya des de l'any 2005 i que, assegura, no garanteix en absolut l'objectivitat. A parer seu, els inspectors que presideixen les diferents comissions de selecció no han rebut instruccions per poder actuar quan els membres del tribunal «puntuen amb un 0 el projecte de direcció d'un candidat i no argumenten els motius».

El president d'Aixà dona a entendre que això ha arribat a passar quan a un claustre, per exemple, «que normalment es mou per interessos», l'incomoden les propostes que fa el candidat. Si es tracta de l'únic aspirant, cosa que passa en la immensa majoria dels casos, l'Administració haurà de procedir a continuació a nomenar un director a dit.

De les 1.993 vacants que s'han cobert des del curs 2006-2007 per gestionar la direcció d'un centre públic escolar a Catalunya, única-

Només en 55 de 1.993 seleccions hi ha hagut més d'un aspirant

ment en 55 casos (3%) es va presentar més d'un candidat. El sistema, segons Mata, no propicia que concorrin diferents candidatures amb programes alternatius i que les comissions de selecció, en què a més del professorat, participen els pares i fins i tot l'alumnat d'ensenyament secundari, actuï amb imparcialitat. «Quan hi ha dos candidats és perquè estan barallats i s'elegeix el que presenta les propostes que resulten menys perjudicials per a la majoria», assegura.

AVALUACIÓ // El director de l'IES Salvador Espriu es mostra igualment crític amb l'avaluació a la qual se sotmet els directors, al final del primer i també del segon mandat de quatre anys, quan es volen mantenir en el càrrec. Sosté, una altra vegada, que els inspectors «no tenen instruccions», cosa que deriva en una avaluació «poc seriosa» de l'exercici de la funció directiva. No és fins al final del tercer mandat que s'han de presentar a un concurs de mèrits per poder seguir en el càrrec. ▢

Els immigrants no fan baixar el nivell dels alumnes nadius

● L'informe PISA demostra l'absència d'efectes visibles sobre l'aprenentatge

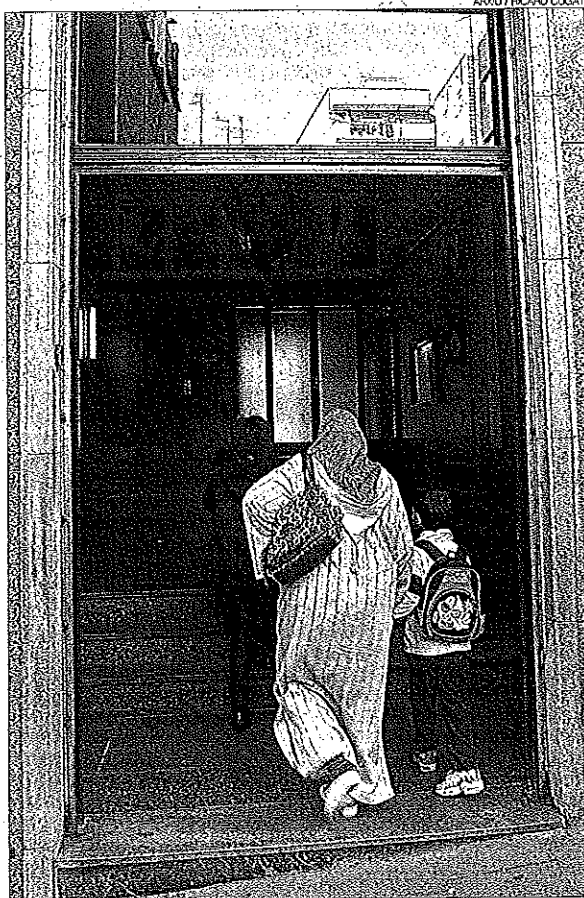
● El sociòleg Julio Carabaña descarta que els forans siguin un problema escolar

J. C. BARCELONA

L'estesa creença que l'escolarització d'alumnes immigrants fa que baixi el nivell dels coneixements dels seus companys de classe nadius és una superxeria. Almenys això és el que defensa el catedràtic de Sociologia de la Universitat Complutense de Madrid Julio Carabaña, que es recolza en les evidències subministrades per l'últim estudi PISA de l'OCDE corresponent a l'any 2006. L'investigador assegura que els resultats de la prova mostren que a Espanya, i per sota del 20% d'estrangers en una classe, aquest tipus d'efectes són imperceptibles.

Carabaña, que va treballar al Ministeri d'Educació com a assessor del ministre José María Maravall i després va dirigir el Centre d'Investigació i Documentació Educativa (CIDE), afirma que l'escola és un dels àmbits on la immigració genera «menys tensió». «La població que hi arriba no és problemàtica i l'únic que causa és més feina per al professorat. Aquesta tasca no es pot qualificar com un repte per als ensenyants. Es tracta de resoldre problemes ordinaris coneguts des de fa dècades a les escoles receptores d'immigrants de tot el món». Ara bé, el catedràtic reconeix que és injust que uns quants professors s'hagin de carregar la feina «extra» i que han de comptar amb un suport addicional per desenvolupar-la.

Convidat per la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) i la Fundació Bofill, Carabaña va mostrar dijous

► Una immigrant i el seu fill a l'escola Montessori de l'Hospitalet.

Comparacions que siguin comparables

►► Carabaña no va obviar referir-se als mals resultats que obtenen els immigrants en el sistema educatiu espanyol, dels quals també parla l'informe PISA, però va recordar que s'haurien de comparar no només amb els que aconseguen els espanyols, sinó també amb els que aconseguen els

alumnes de la mateixa edat al seu país d'origen. I que els rendiments tenen molt a veure amb la zona d'on es procedeix. Els xinesos, per exemple, «obtenen bons resultats siguin on siguin», va assenyalar. També als romanesos els resulta més assequible adquirir determinats coneixements.

passat a l'auditori del Macba el resultat de les seves investigacions. Per un costat, va insistir que els alumnes estrangers no tenen cap característica peculiar. «Són nens absolutament normals al seu país que han canviat de lloc. Alguns tenen un nivell baix de coneixements, però entre els alumnes espanyols també n'hi ha que no tenen gaires coneixements», va dir. Per un altre, va recordar que la concentració d'immigrants a l'escola és un fenomen que té una extensió limitada perquè només un 6% d'autòctons (a Catalunya aquest percentatge es dobla) va a centres públics que compten amb més del 20% d'estrangers. Un altre 4% està escolaritzat en escoles i instituts on més d'un 30% de l'alumnat procedeix de fora d'Espanya.

En qualsevol cas, si a algú afecta la concentració d'aquest col·lectiu, és, precisament, als forans, ja que el 80% dels immigrants estan matriculats en centres on els estrangers són més del 20%.

LA MITJANA DEL GRUP // Carabaña va argumentar que la mostra espanyola de l'estudi PISA del 2006 «millorada per mesurar els efectes de l'immigració en l'aprenentatge escolar no existeixen», va subratllar, i mostra que els resultats dels autòctons «no es veuen afectats» si es donen concentracions d'immigrants inferiors al 20% i només de manera molt lleugera quan aquest índex es mou entre el 20% i el 30%.

«El que baixa és el nivell mitjà del grup», va explicar, com a conseqüència de la presència d'alumnes que disposen de menys coneixement però una altra cosa és que els estrangers «facin baixar el nivell dels nadius». «Això no és així», va asseverar taxatiu.

El catedràtic de Sociologia va alertar que fins i tot entre els ensenyants dels centres públics està molt arrelada la idea que la capacitat d'aprenentatge dels autòctons baixa amb la presència d'estrangers. Això provoca una fuga de matrícula a centres privats per un motiu no vàlid per la realitat. ▢

«Vaig dur l'Andy, amb síndrome de Down, a la revisió del pediatra i em va dir que no calla visitar-lo, que no arribaria a gran!»
 Montserrat Trueta, presidenta de la Fundación Catalana Síndrome de Down

Diada de la Dona

L'avortament i la crisi centren les proclames en les diverses trobades

Carnaval amb rècord

Olot entra al Guinness amb mil persones lluint alhora el mateix model de màscara

Societat

EDUCACIÓ ■ LA LLINGUA A L'ESCOLA

La immersió s'estén per primer cop fins al final de la primària

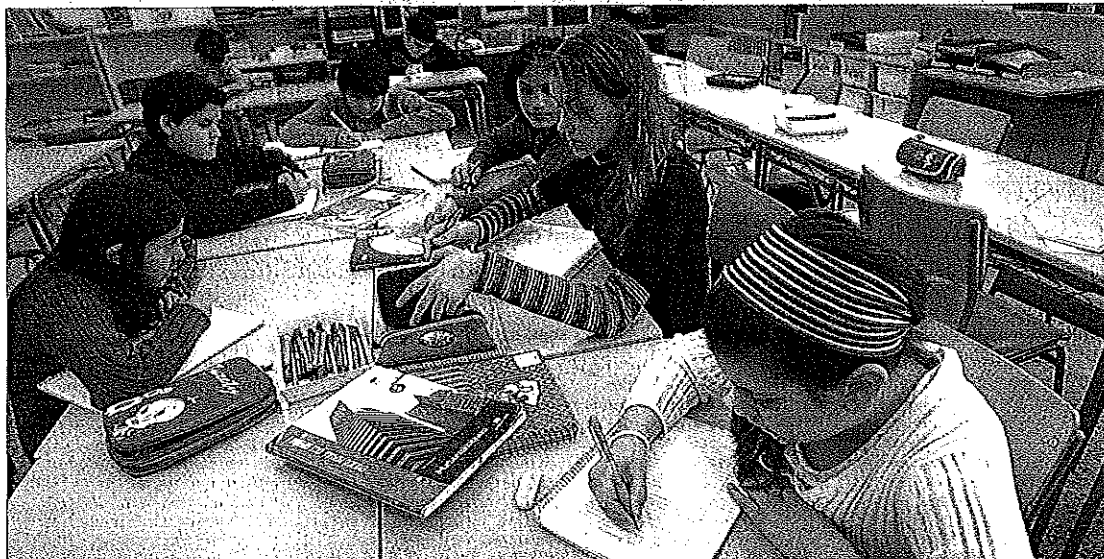
■ El pla de formació de mestres per ensenyar el català als nouvinguts fa el salt dels primers cursos a la totalitat de l'etapa ■ El degoteig continu d'immigrants i la diversitat d'orígens han fet replantejar l'estratègia

Carol Blosca
BARCELONA

La metodologia d'immersió lingüística, entesa com el conjunt de tècniques que van impulsar les escoles a mitjans dels anys 80 per garantir la integració de l'alumnat immigrant, a través de la llengua, durant els primers anys de la seva escolarització, i mantenir el caràcter del català com a llengua vehicular, s'estendrà aquest curs per primer cop fins a 6è de primària.

El pla d'actualització de la immersió que va posar en marxa ara fa un any el departament d'Educació en 85 escoles, i que es va iniciar amb la formació de 361 mestres de parvulari i cicle inicial de primària, comença a partir d'ara una segona etapa consistent a traslladar aquesta formació també als ensenyants de cicle mitjà i superior, és a dir, de tercer fins a sisè de primària. El curs 2010-11, en una tercera fase, els cursos arribaran també als docents de secundària.

El canvi d'estratègia respecte a la promoguda fa quasi trenta anys davant l'allau d'immigrants que van començar a arribar a les escoles procedents d'altres zones de l'Estat, fonamentalment d'Andalusia i Extremadura, es deu a uns quants motius. El primer és que, a diferència de llavors, els alumnes nouvinguts "ni arriben ara a l'inici de curs ni es concentren només als primers cursos de l'etapa", sinó que el degoteig es produeix al llarg de tot el curs, del primer dia a l'últim, i en tots els cursos, de parvula-

Alumnes de primària de l'escola Rosa dels Vents, dimecres passat, en una classe de matemàtiques ■ JOSEP LOSADA

Les xifres

1.954

mestres de 85 escoles han rebut en una primera fase formació en tècniques d'immersió, construïda a partir de suports visuals i aprofitant recursos telemàtics.

13,5%

d'escolars del curs 2008-09 són immigrants, una xifra que es tradueix a l'inici de curs en gairebé 150.000 estrangers d'un total d'1.180.000 alumnes.

ri fins a sisè, segons explica el director general d'Innovació del departament d'Educació, Joan Badia.

Un segon argument que justifica l'impuls i l'actualització de les tècniques d'immersió fins al final de la primària és que ha augmentat considerablement la complexitat d'un escenari on, actualment, es parlen "més de 250 llengües" a Catalunya, apunta Badia. Aquesta nova realitat recomana incidir molt en el treball de la llengua en tots els cursos de l'etapa.

I un últim argument relacionat amb aquest és que, malgrat el notable èxit que va tenir el procés d'immersió engegat els anys 1980, hi

ha sectors que sostenen que si no es va arribar a consolidar del tot va ser perquè no es va preveure un seguiment en el treball de la llengua més enllà de l'esforç realitzat en les primeres edats.

5'hi afegixen 68 escoles

En paral·lel al començament d'aquesta segona fase, el primer trimestre d'aquest curs 68 centres més s'han incorporat al pla d'actualització de la immersió. Dos o tres mestres de cadascuna d'aquestes escoles participaran fins a finals de curs en seminaris per actualitzar els seus coneixements i traslladar-los a l'equip de parvulari i primer cicle de primària. ■

El referent de les aules d'acollida

Els mètodes de fa trenta anys, però adaptats a la nova realitat. L'objectiu de la immersió segueix sent el mateix: fer que els nouvinguts sentin la necessitat d'utilitzar el català per comunicar-se a l'aula, a partir de la creació de diverses situacions comunicatives. El principal problema que planteja la diversitat de llengües actual és que els mestres desconeixen en molts casos les llengües d'origen, cosa que obliga a potenciar molt més els suports visuals i gestuals. Badia assenyaia que el treball de les prop de 1.200

aules d'acollida ha estat clau a l'hora d'enllocar el procés d'immersió, ja que d'aquestes aules s'han tret la majoria d'experiències i materials que ara s'estan utilitzant per formar els mestres. A parer seu, als anys 80 "hi havia una teoria de com s'havia de dur a la pràctica la immersió" mentre que ara preval totalment "la pràctica i el coneixement intuïtiu". Badia lamenta, en aquest sentit, que la didàctica de la llengua i la interculturalitat segueixin sent una de les grans assignatures pendents en la formació dels docents.

EDUCACIÓ LA LLENGUA A L'ESCOLA

Alumnes de 2n curs del CEIP Rosa dels Vents penjant els abrics i les motxilles després d'entrar a classe. JOSEP LOSADA

Rellegir les lliçons

EXPERIÈNCIA • L'escola Rosa dels Vents, amb un alt percentatge d'immigrants, ha fet de la immersió la clau de l'èxit de la integració **AMPLIACIÓ** • El pla d'actualització ha servit per refrescar les bones pràctiques i estendre-les a la totalitat del claustre

Carol Biosca
BARCELONA

“**V**a molt bé rellegir les lliçons, perquè ens falta temps per a la reflexió: el dia a dia se'n menja”, Núria Casadellà, directora del CEIP Rosa dels Vents del barri barceloní de la Sagrera, afirma que en aquesta escola, amb un 75% d'immigració, no han deixat mai de practicar la immersió lingüística. El treball de la llengua, i especialment de la llengua oral, és un dels eixos conductors del seu projecte educatiu, i així consta al seu pla d'autonomia, basat en la comunicació. La incorporació d'alumnes nous al centre és una constant al llarg de tot el curs, de manera que, si se'n vol assegurar la integració, l'alternativa només pot ser aquesta: llengua, llengua i més llengua. Treballada “des de la pràctica”, sense oblidar “el respecte per la diferència” i “tenint molt present que aquest aprenentatge té molt a veure amb les emocions i els afectes”, afirma Mercè Maure, l'assessora de llengua i cohesió social (LIC) del departament d'Educació a les escoles de la zona.

No obstant això, des de l'equip directiu es considera encertat que s'impulsi un pla que obligui a repassar els apunts de les bones pràctiques per no abaixar la guàrdia i assegurar que les rutines no han fet que se'n perdés cap pel camí. “Quan ens arriben els immigrants, de vegades tenim tendència a ensenyar-los molt a escoltar i ens oblidem que és igual d'important animar-los a parlar”, afirma Maure. Casadellà destaca, per la seva banda, la importància que

Una part de la formació s'enfoca a sensibilitzar, i l'altra, a reforçar la metodologia

els mestres del claustre puguin fer una “reflexió conjunta” al voltant de la immersió a partir d'experiències compartides, perquè durant molt de temps les estratègies “depènien molt de la bona voluntat dels professionals”.

La directora de l'escola, la cap d'estudis, l'assessora LIC i dues mestres de parvulari van participar el curs passat en els seminaris d'actualització de les tècniques d'immersió lingüística per aplicar-les a les aules dels més petits, que ara estan traslladant als mestres de 3r fins a 6è curs.

Maure explica que una part d'aquesta formació es va enfocar a la sensibilització dels docents sobre el paper de la immersió, “des del respecte per les altres llengües”. Segons aquesta experta, els anys 1980 l'impuls a aquesta metodologia va comportar en alguns casos “un cert enfrontament entre el català i el castellà” que ara “no es produeix”, en part perquè han entrat a l'escola “moltes altres llengües”. No obstant això, Casadellà no amaga que fa falta encara “molta pedagogia” dins el mateix col·lectiu, on encara es poden sentir afirmacions del tipus “aquest nen no parla res”, referides a algun alumne que no parla ni català ni castellà. “Hem hagut de parlar la impotència de no entendre la llengua de l'altre”, sosté Maure.

Entorns comunicatius

Una segona part de la formació està enfocada a l'actualització de les tècniques d'immersió, però des d'un enfocament “més pragmàtic” i “menys gramaticalista” que el que va prevaldre els anys 1980, incidint molt més en la creació d'entorns comunicatius a partir de suports visuals i gestuals i dels reforços emocionals. Tenint present, també, que hi ha una dificultat afegida respecte a la immersió que es practicava fa

trenta anys amb els escolars castellanoparlants, que ve donada pel fet que “ara, en molts casos, el mestre no entén la llengua dels alumnes”.

La pròpia llengua

Maure i Casadellà no dubten a afirmar que, per assegurar l'èxit de la immersió, és molt important veure de quina manera es poden integrar les llengües dels altres alumnes a l'escola. “Si una persona se sent ben rebuda en la pròpia llengua, és lògic que tingui una millor predisposició a l'hora d'aprendre'n una altra”, explica l'assessora LIC. “De vegades només cal saber dues paraules de la llengua materna de l'alumne i ja et somriu”, afegeix la directora.

Casadellà considera que l'aplicació d'aquestes estratègies no ha de reservar-se només als alumnes immigrants, sinó que cal que arribin també als autòctons. “Sovint es comet l'error de creure que el treball de la llengua oral s'ha de potenciar als centres amb molta immigració, quan hi ha alumnes catalanoparlants que arrosseguen déficits importants d'expressió oral”, afirma.

Maure conclou: “Fer immersió no vol dir estar a l'UCI pedagògica; és una bona teràpia per viure amb salut”.

El 23 de març comença el procés de preinscripció

Redacció
BARCELONA

El període de preinscripció escolar per a les etapes d'educació infantil de segon cicle, educació primària i secundària obligatòria (ESO) començarà el 23 de març i acabarà el 8 d'abril, el divendres abans de Setmana Santa, amb una oferta que aquest any supera per primer cop el milió de places (1.009.020), 15.805 més que el curs passat. D'aquestes places, 84.625 s'ofereixen a P-3 i 73.800 a primària.

Una de les novetats d'aquest any és que s'han reforçat les mesures per evitar els casos de frau. Si fins ara la constatació de la falsedat de les dades comportava que l'alumne perdés tots els drets de prioritat només en cas que es descobrís abans de començar el curs, a partir d'aquest any la normativa de matriculació preveu que l'alumne perdi també la plaça en el centre assignat si es descobreix la trampa un cop començades les classes. En aquest cas, si bé podrà acabar el curs en aquest centre, hi perdrà la plaça per al curs següent.

A diferència d'altres anys, l'etapa educativa que més creix és la d'educació primària, en què s'oferten 9.775 places més que el curs passat per donar resposta a les necessitats d'escolarització que s'han produït en els últims anys.

2.400 places d'oposicions a mestre

Redacció
BARCELONA

El departament d'Educació va obrir divendres una nova convocatòria d'oposicions a funcionaris de cossos docents amb un total de 2.400 places, 200 de les quals per a mestres d'educació primària i 2.280 per a professors de secundària.

Amb aquesta convocatòria, la conselleria haurà convocat un total de 18.591 places d'oposicions entre el 2008 i el 2009, cosa que, segons el departament, ha permès reduir d'un 23,9% a un 15% el percentatge d'interins.